

GAZETA

UNIWERSYTECKA

SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ UNIwersYTETU GDAŃSKIEGO

ISSN 1689-4723

Nr 3 (135) Kwiecień-Maj 2013

Kolejne urodziny Uniwersytetu Gdańskiego

ŚWIĘTO UNIWERSYTETU GDAŃSKIEGO W OBIEKTYWIE ŁUKASZA SKASSA

W NUMERZE

- 2 Kalejdoskop
- 9 Kolejne urodziny Uniwersytetu Gdańskiego
- 10 Ten dzień jest świętem nas wszystkich
- 12 Jakość kształcenia w rękach liderów
- 16 Kierkegaard wciąż aktualny
- 17 Fundacja Integralia – sposób na sukces
- 18 Nowożytna synteza dziejów Wielkiego Księstwa Litewskiego
- 20 Między chemią a hotelarstwem
- 22 Pohllock z kulturoznawstwa
- 24 „Pospadochronowa”
Mela Koteluk
- 26 Czas na Neptunalia!
- 27 Sekcja trójboju siłowego
AZS UG
- 28 Kalejdoskop sportowy

DLA KOBIEC I NAUKI

L'ORÉAL
POLSKA

Program wspierający
kariery kobiet w nauce

Polaki Komitet dla UNESCO

Stypendia L'Oréal Polska - UNESCO Dla Kobiet i Nauki - XIII EDYCJA Zapraszamy

Termin składania kandydatur: **2.04.2013 – 31.05.2013**

2 stypendia doktoranckie (wiek do 35 lat): **27.000 zł/rok**

3 stypendia habilitacyjne (wiek do 45 lat): **32.000 zł/rok**

Stypendia wypłacane będą w miesięcznych ratach **w 2014 r.**

Dziedzina: **nauki o życiu**

Regulamin, formularz zgłoszeniowy oraz więcej informacji na
www.lorealdlakobietinauki.pl

Już od 13 lat L'Oréal Polska przyznaje stypendia naukowe wybitnym Polkom. Jest to wyraz uznania dla ich dotychczasowych osiągnięć i zachęta do dalszej pracy. Na liście stypendystek L'Oréal Polska - UNESCO jest już sześćdziesiąt kobiet. W dziedzinie nauk o życiu prowadzą one badania w Białymstoku, Gdańsku, Gliwicach, Katowicach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Szczecinie, Toruniu, Warszawie i Wrocławiu.

Nauka Potrzebuje Kobiet

GAZETA UNIWERSYTECKA

SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ UNIwersYTETU GDAŃSKIEGO

Rada programowa:

dr Jacek Taraszkiewicz (przewodniczący), prof. dr hab. Dariusz Szlachetko,
prof. UG, dr hab. Jerzy Gwizdała, dr Grzegorz Pawłowski,
mgr Dominik Walczak, Łukasz Bień

Redaktor: Tomasz Neumann

Skład i opracowanie graficzne: Ka Leszczyńska

Korekta: Aleksandra Pryczkowska

Wydawca: Uniwersytet Gdański

Nakład: 2000 egzemplarzy

Adres redakcji: Biblioteka Ekonomiczna, ul. Armii Krajowej 110, 81-824 Sopot, pok. 201, 202
tel. (58) 523 12 62; fax (58) 523 12 63; e-mail: gazeta@ug.edu.pl

Wydanie internetowe: gazeta.ug.edu.pl

Fotografia na okładce: Łukasz Skass

Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych oraz zastrzega sobie prawo do skracania i adyustacji tekstów.

■ Mistrzostwo Polski w pchnięciu kulą

Andrzej Semborowski, pracownik Studium Wychowania Fizycznego i Sportu UG, zdobył Mistrzostwo Polski w pchnięciu kulą w kategorii Masters podczas Halowych Mistrzostw Polski w Lekkiej Atletyce, które odbyły się w Spale. Zwycięzca kategorii M-65 uzyskał wynik 12,88 m (1087 p.) i został uznany jednym z najlepszych zawodników, zdobywając Puchar Ministra Sportu i Turystyki. Andrzej Semborowski jeszcze w tym roku zamierza wystartować w Halowych Mistrzostwach Europy, Światowych Igrzyskach Masters oraz Mistrzostwach Świata.

■ Sukces naszych studentów

Studenci informatyki UG znaleźli się w gronie zwycięzców międzynarodowego konkursu Windows Startup Challenge, organizowane-

go przez Microsoft. Swój projekt – innowacyjną platformę „Linxi”, która służy dzieleniu się wiedzą – zaprezentują w San Francisco przed Aniołami Biznesu, Venture Capitals i innymi ważnymi inwestorami z Doliny Krzemowej. W konkursie udział wzięło sto pięćdziesiąt sześć drużyn z całego świata. Tylko pięćdziesiąt zakwalifikowało się do drugiego etapu, a drużyna z Polski jako jedna z dziewięciu otrzymała w nagrodę możliwość uczestniczenia w prestiżowej konferencji DEMO MOBILE w San Francisco. Konkursowy zespół UG tworzyli: **Marek Olszewski**, **Kamil Stachowicz** i **Maciej Greń**.

Windows Startup Challenge w tym roku odbył się po raz pierwszy. Jego celem było stworzenie innowacyjnego rozwiązania dla systemu Windows 8. Konkurs odbywał się za pośrednictwem strony <http://startupweekend.org/win->

[dows-startup-challenge-official-rules/](http://startupweekend.org/windows-startup-challenge-official-rules/) i składał się z dwóch etapów. W pierwszym zadaniem było przygotowanie prezentacji pomysłu, która była oceniana przez jury i internautów. Do drugiego etapu, ocenianego już tylko przez jury, zakwalifikowało się pięćdziesiąt drużyn z największą liczbą głosów (każda z nich musiała przygotować prototyp aplikacji).

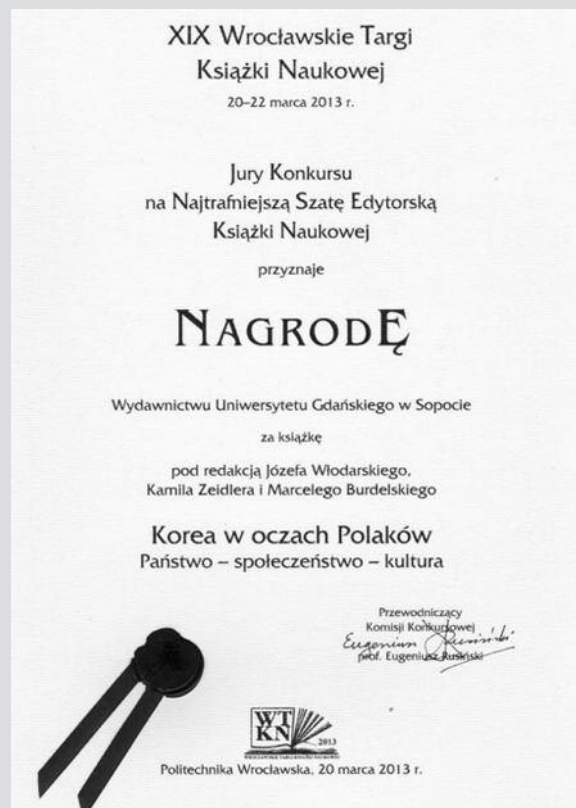
■ Laureaci programu START FNP

Doktor Bożena Nejman-Faleńczyk z Wydziału Biologii i **mgr Adam Sieradzian** z Wydziału Chemii zostali stypendystami programu START FNP. Ideą programu START jest wyróżnienie najzdolniejszych młodych uczonych i zachęcenie ich do dalszego rozwoju naukowego przez umożliwienie pełnego poświęcenia się pracy badawczej. Jego adresatami są wybitni młodzi uczeni ze znaczącymi sukcesami

NAGRODA DLA WYDAWNICTWA UNIwersytetu GDAŃSKIEGO

W konkursie na Najtrafniejszą Szatę Edytorską, odbywającym się w ramach XIX Wrocławskich Targów Książki Naukowej, nagrodzono Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego za książkę *Korea w oczach Polaków. Państwo – społeczeństwo – kultura* pod redakcją **prof. Józefa Włodarskiego**, **prof. Kamila Zeidlera** oraz **dr. Marcelgo Burdelskiego**. Koncepcję edytorską opracowali prof. Kamil Zeidler i redaktor wydawniczy – **Joanna Kamień**. Skład i łamanie tekstu nagrodzonej książki wykonał **Michał Janeczowski**, projekt okładki, stron tytułowych i elementów graficznych – **Andrzej Taranek**.

W konkursie wzięło udział dwadzieścia jeden wydawnictw, które nadesłały pięćdziesiąt trzy tytuły. Komisja konkursowa oceniała książki pod względem adekwatnej do treści szaty edytorskiej, układu typograficznego, ilustracji i okładki.

LAUREACI PROGRAMU IUVENTUS PLUS

Siedmioro młodych naukowców z Uniwersytetu Gdańskiego uzyskało granty badawcze w ramach programu MNiSW Iuventus Plus. Do konkursu mogły być zgłoszone projekty prowadzone przez młodych naukowców, którzy do dnia złożenia wniosku nie ukończyli trzydziestego piątego roku życia, jeśli wyniki ich badań zostały opublikowane lub przyjęte do publikacji w wiodących światowych czasopismach.

W gronie laureatów programu znaleźli się:

- **dr Celina Sikorska** (Wydział Chemii) z projektem „Hybryda QM-QSPR – Interdyscyplinarna Metoda Poszukiwania Anionów Superhalogenowych (IMPAS)”
- **dr Katarzyna Wojczulanis-Jakubas** (Wydział Biologii) z projektem „Czynniki wpływające na dobór partnera u arktycznego gatunku ptaka morskiego, alczyka Alle Alle”
- **dr Magdalena Wysocka** (Wydział Chemii) z projektem „Projektowanie, synteza chemiczna oraz badania biologiczne nowych niskocząsteczkowych sond molekularnych proteinaz neutrofilnych”
- **dr Robert Łukasz Czajkowski** (Międzyuczelniany Wydział Biotechnologii UG-GUMed) z projektem „Identyfikacja, charakterystyka i filogenetyczne porównanie genów specyficznie indukowanych w bakteriach *Pectobacterium atrosepticum* i '*Dickeya solani*' w różnych temperaturach”
- **dr hab. Michał Harciarek** (Wydział Nauk Społecznych) z projektem „Charakterystyka i patomechanizm dysfunkcji wykonawczych u pacjentów z przewłęką niewydolnością nerek – badania psychofizjologiczne z wykorzystaniem analizy źródeł”
- **mgr Krzysztof Lacek** (Międzyuczelniany Wydział Biotechnologii UG-GUMed) z projektem „Udoskonalanie antywirusowych przeciwciał neutralizujących”
- **mgr Adam Kazimierz Sieradzan** (Wydział Chemii) z projektem „Rozszerzenie pola siłowego UNRES na symulacje zachowania białek w różnych stężeniach”

w swojej dziedzinie nauki, którzy są pracownikami (z tytułem zawodowym magistra lub ze stopniem naukowym doktora) lub doktorantami w szkole wyższej lub innej krajowej instytucji, do której celów statutowych należy prowadzenie badań naukowych, mają dorobek udokumentowany publikacjami.

W 2013 roku spośród tysiąca siedemdziesięciu sześciu kandydatów wyłoniono stu dwudziestu siedmiu laureatów programu, w tym dwie osoby z UG. Uroczystość wręczenia dyplomów odbyła się 20 kwietnia na Zamku Królewskim w Warszawie.

Więcej informacji:

<http://www.fnp.org.pl/laureaci-start-2013/>

■ Pracodawcy branży IT na Wydziale MFil UG

Władze Uniwersytetu Gdańskiego oraz Wydziału Matematyki, Fizyki

i Informatyki spotkały się z przedsiębiorcami branży IT celem omówienia programów nauczania pod względem potrzeb współczesnego rynku pracy w tej branży. Było to już kolejne tego typu spotkanie. Ze strony UG uczestniczyli w nim prorektor ds. kształcenia **prof. Anna Machnikowska**, dziekan Wydziału MFil **prof. Piotr Bojarski** oraz pracownicy Instytutu Informatyki, natomiast ze strony przedsiębiorców – przedstawiciele znanych nie tylko w naszym regionie firm informatycznych (ADVA Optical Networking, Blue Media, Intel, ITMore, JiT Solutions, Kainos, Meritum Bank, Sii).

Głównym celem spotkania było uzyskanie opinii pracodawców na temat szczegółów programów nauczania różnych ścieżek technologicznych na kierunku informatyka. Spotkanie odbyło się w atmosferze

merytorycznej dyskusji. Obie strony podkreśliły, że taka współpraca będzie kontynuowana z korzyścią zarówno dla uczelni, studentów, jak i dla biznesu.

Instytut Informatyki ma bogate doświadczenie we współpracy z pracodawcami. Od kilku lat regularnie odbywają się spotkania Rady Konsultacyjnej na kierunku informatyka. Ponadto pracodawcy biorą aktywny udział w takich formach współpracy, jak: akademie IT i konkursy o staż, specjalistyczne wykłady i warsztaty, opieka nad studentami w ramach przedmiotów projekt zespołowy, mentoring drużyn startujących w konkursach typu Imagine Cup.

Firmy branży IT, które chciałyby dołączyć do szerokiego grona firm współpracujących z wydziałem, są proszone o kontakt. Adres e-mail: hanna.furmanczyk@inf.ug.edu.pl.

SPOTKANIE Z AMBASADOREM JAPONII

Ambasador Japonii w Polsce, Makoto Yamanaka

FOT. LEUKASZ SKAJS

Prorektor ds. studenckich UG, prof. Józef Wodarski

PRAKTYKI W RAMACH GLOBAL TALENTS

Marzysz o świetnie płatnej pracy w międzynarodowym środowisku? Jesteś ambitny, kreatywny i otwarty na nowe wyzwania? Już teraz zdobądź cenne doświadczenie! Wyjedź na profesjonalną praktykę zagraniczną w ramach projektu Global Talents stworzonego przez AIESEC, największą organizację studencką na świecie.

CZYM JEST GLOBAL TALENTS?

To międzynarodowy program płatnych praktyk zagranicznych skierowany do młodych ludzi, którzy chcą zdobyć doświadczenie, pracując w wielokulturowym środowisku.

DLACZEGO GLOBAL TALENTS?

Według Głównego Urzędu Statystycznego w 2013 roku bezrobocie wśród osób w wieku 24–34 lata przekroczy 30%.

Pracodawcy najczęściej poszukują osób z doświadczeniem, znających języki obce oraz umiejących pracować w zespole i w międzynarodowym środowisku. Tego wszystkiego nauczysz się na praktyce zagranicznej Global Talents. Global Talents umożliwia wykorzystanie w praktyce wiedzy nabytej podczas studiów oraz pozwala na zdobycie cennego doświadczenia, które wyróżni Cię na rynku pracy. Oprócz rozwijania umiejętności zawodowych to również doskonała okazja do nauki języków obcych oraz poznania ludzi i kultur różnych krajów. Korzyści, związanych z wymianą zagraniczną, jest znacznie więcej: samorealizacja, sieć kontaktów międzynarodowych, umiejętność pracy w środowisku wielokulturowym czy znajomość rynków zagranicznych.

Dnia 8 marca br. na Wydziale Prawa i Administracji odbyło się spotkanie z ambasadorem Japonii w Polsce. Pan **Makoto Yamanaka** przyjechał do Gdańska na zaproszenie Centrum Studiów Azji Wschodniej Uniwersytetu Gdańskiego z wykładem zatytułowanym *Polityka zagraniczna Japonii*. Szanownego gościa przywitał prorektor ds. studenckich **prof. Józef Włodarski**.

W trakcie wystąpienia Makoto Yamanaka w pierwszej kolejności opowiedział o sytuacji politycznej Kraju Kwitnącej Wiśni i wpływie, jaki miała na nią tragedia związana z trzęsieniem ziemi sprzed dwóch lat, czyli awaria elektrowni atomowej w Fukushima. Był to wielki cios dla Japonii. Przed tym zdarzeniem na wyspie działało około pięćdziesięciu reaktorów napędzanych energią atomową. W chwili obecnej działają jedynie dwa z nich, a Japonia poszukuje nowych, alternatywnych źródeł energii. Nastroje społeczne po tragedii miały wpływ na decyzję o powrocie na stanowisko aktualnego premiera Japonii, Shinzo Abe, który dzierżył już ten urząd w latach 2006–2007.

W dalszej części wykładu szacowny gość w skrócie przedstawił planowane przez premiera zmiany i reformy gospodarki kraju samurajów. Wspomniał o trójwymiarowej strategii rządu w celu odbudowy gospodarki, która zakłada wsparcie strategiczne promujące przedsiębiorczość, elastyczną politykę fiskalną oraz agresywną politykę pieniężną. Celem tej strategii jest rewitalizacja ekonomii i wyjście z długotrwałej deflacji.

Następnie ambasador wspominał o rosnącej roli regionu azjatyckiego w światowej gospodarce i opowie-

dział o stosunkach politycznych jego kraju z najbliższymi państwami. Japońskich polityków najbardziej niepokoi sytuacja w Korei Północnej, gdzie stosunkowo niedawno przeprowadzono próby broni atomowej o szacowanej mocy około sześciu – siedmiu kiloton. Po nastaniu rządów Kim Dzong Una, następcy Kim Dzong Ila, stosunki polityczne uległy znacznemu ochłodzeniu. Nowy przywódca Korei Północnej w ocenie japońskich polityków jest zbyt nieprzewidywalny. Ambasador nadmienił również o porwaniach, których dokonują Koreańczycy, i nagminnym łamaniu praw człowieka w Korei Północnej.

Stosunki polityczne z Chinami ambasador określił jako stabilne. Jednakże niepokojem napawa japońskich polityków rosnący budżet militarny Chin oraz podwyższony poziom działań morskich na pobliskich wodach. Należy nadmienić, że kością niezgody w sporze terytorialnym między Japonią a Chinami są wyspy Senkaku. Mimo iż łączna powierzchnia wysp wynosi niecałe sześć kilometrów kwadratowych, to mogą one zawierać bogate złoża ropy naftowej.

Po zakończeniu prelekcji słuchacze mieli możliwość zadawania pytań, z czego skrzętnie skorzystali. Jedno z pytań dotyczyło etosu samuraja we współczesnej Japonii. W rozumieniu zagranicznego prelegenta etos ten opiera się na skromności i służbie innym ludziom. Tego właśnie Makoto Yamanaka stara się przestrzegać każdego dnia. Uwieńczeniem spotkania stało się wspólne zdjęcie jego uczestników.

DLACZEGO WARTO WYJECHAĆ Z AIESEC?

Sześćdziesiąt lat doświadczenia w organizowaniu wyjazdów zagranicznych, możliwość wyjazdu do ponad stu krajów na świecie, tysiące ofert pracy dostępnych dla studentów – AIESEC gwarantuje jakość praktyk i oferuje pomoc w załatwianiu wszystkich formalności. Rocznie organizujemy ponad pięć tysięcy wymian. Dzięki wyjazdowi rozwiniesz swoje umiejętności, zdobędziesz wartościową praktykę oraz zwiedzisz świat. Pracę w ramach projektu Global Talents można realizować w czterech obszarach: Business Administration, Education, Marketing oraz IT.

WYMAGANIA

Status studenta lub absolwenta do drugiego roku po ukończeniu studiów, mniej niż trzydzieści lat i znajo-

mość języka angielskiego na poziomie przynajmniej B2. Wymagane jest również minimum trzymiesięczne doświadczenie w obszarze, w którym będzie realizowana praktyka. Aby wziąć udział w rekrutacji, należy wypełnić aplikację dostępną na stronie www.globaltalents.pl. W ciągu siedmiu dni przeprowadzimy z tobą spotkanie, którego wynik poznasz po mniej niż czterdziestu ośmiu godzinach. Następnie zapraszamy na szkolenie i wypełnienie dokumentów. Należy uiścić też odpowiednie opłaty. Od tej chwili szukasz swojej wymarzonej praktyki i po załatwieniu wszystkich formalności pozostaje tylko wsiąść w samolot!

Więcej informacji:
www.globaltalents.pl.

DOKTORANCI MWB LAUREATAMI KONKURSÓW

Laureaci wraz z promotorami swoich prac. Od lewej: prof. dr hab. Ewa Łojkowska, prof. dr hab. Antoni Banaś, mgr Adam Kawiński, dr hab. Jacek Piosik, mgr Anna Woziwodzka, marszałek Województwa Pomorskiego Mieczysław Struk, z tyłu: prof. dr hab. Krzysztof Bielawski, prof. dr hab. Jacek Bigda, mgr Anna Supernat, z przodu: mgr Magda Rybicka, mgr Dorota Krzyżanowska, dr hab. Sylwia Jafra

W dniu 22 lutego br. Zarząd Województwa Pomorskiego zatwierdził uchwałą listę laureatów V edycji projektu „InnoDoktorant – stypendia dla doktorantów”. Jest on realizowany przez Departament Rozwoju Gospodarczego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego w ramach Priorytetu VIII Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki (POKL), finansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, budżetu państwa oraz budżetów samorządów województw.

Celem projektu „InnoDoktorant – stypendia dla doktorantów” jest usprawnienie działań młodych naukowców przez stypendia umożliwiające im finansowanie badań i zdobywanie niezbędnych materiałów. Nagrody przyznane w tegorocznej edycji projektu zostały wręczone podczas uroczystej gali, która odbyła się w dniu 5 marca br. w Gdańskim Parku Naukowo-Technologicznym, przez marszałka województwa pomorskiego, **Mieczysława Struka**. Wśród pięćdziesięciu dziewięciu nagrodzonych osób aż cztery to słuchacze studium doktoranckiego na Międzyuczelnianym Wydziale Biotechnologii UG-GUMed. Każdy z laureatów otrzymał stypendium w wysokości 30 tys. zł. Wyróżnieni doktoranci MWB UG-GUMed to:

- **Joanna Jakubowska**, która pod kierunkiem **prof. dr hab. Ryszarda Pawłowskiego** (Katedra i Zakład Medycyny Sądowej, GUMed) oraz **prof. dr hab. Krzysztofa Bielawskiego** (Zakład Diagnostyki Molekularnej, Katedra Biotechnologii, MWB UG-GUMed) przygotowuje pracę doktorską pt. *Zastosowanie profilowania mRNA do identyfikacji ludzkich płynów biologicznych w biologii sądowej*. Celem badań prowadzonych przez mgr Jakubowską jest opracowanie nowych, wiarygodnych testów do identyfikacji

ludzkich płynów biologicznych spotykanych w kryminalistyce;

- **Magda Rybicka**, która pod kierunkiem **prof. dr hab. Krzysztofa Bielawskiego** (Zakład Diagnostyki Molekularnej, Katedra Biotechnologii, MWB UG-GUMed) oraz **dr hab. Tomasza Smiatacza** (Klinika Chorób Zakaźnych GUMed) przygotowuje pracę doktorską zatytułowaną *Badanie wpływu polimorfizmu regionu pol/S wirusa zapalenia wątroby typu B (HBV) na przebieg terapii przeciwwirusowej*. Jednym z celów badań prowadzonych w ramach tej pracy jest ustalenie zależności pomiędzy niepowodzeniem terapii przeciwwirusowej a liczbą i różnorodnością wariantów HBV u pacjentów przed leczeniem;
- **Anna Supernat**, która pod kierunkiem **prof. dr hab. Jacka Bigdy** oraz **dr Anny Żaczek** (Zakład Biologii Komórki, Katedra Biotechnologii Medycznej, MWB UG-GUMed) przygotowuje pracę doktorską, zatytułowaną *Znaczenie kliniczne wybranych markerów molekularnych w raku trzonu macicy – implikacje diagnostyczne, prognostyczne i predykcyjne*. Prowadzone w ramach pracy badania mają na celu poszerzenie molekularnej wiedzy na temat raka trzonu macicy przez badanie guzów na poziomie DNA, RNA i białka za pomocą metod: qPCR, RT-qPCR i IHC;
- **Anna Woziwodzka**, która pod kierunkiem **dr hab. Jacka Piosika** (Pracownia Biofizyki, Katedra Biologii Molekularnej i Komórkowej, MWB UG-GUMed) przygotowuje pracę doktorską, zatytułowaną *Oddziaływania stakingowe: rola kofeiny i innych metyloksantyn w modulacji aktywności wybranych mutagenów aromatycznych*. Celem prowadzonych przez doktorantkę badań jest wyjaśnienie zjawiska zmniejszonej zachorowalności na no-

wotwory wśród osób spożywających produkty bogate w kofeinę.

Podczas gali, wzorem lat ubiegłych, **Teresa Kamińska**, prezes Pomorskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej Sp. z o.o., wręczyła cztery dodatkowe stypendia ufundowane ze środków własnych PSSE, w wysokości 20 tys. zł każde. Laureatami dwóch z czterech przyznanych nagród są doktoranci MWB UG-GUMed:

- **Adam Kawiński**, który pod kierunkiem **prof. dr. hab. Antoniego Banasia** (Pracownia Biochemii Roślin, Katedra Biotechnologii, MWB UG-GUMed) przygotowuje pracę doktorską, zatytułowaną *Charakterystyka metabolizmu materiałów zapasowych w kielkujących nasionach roślin oleistych magazynujących woski*. Prowadzone przez A. Kawińskiego badania są przełomowym i nowatorskim sposobem spojrzenia na możliwość uzyskania dużych ilości oleju pochodzenia roślinnego w celu zastąpienia stosowanych w przemyśle smarów pochodzących z przetwarzania produktów rafinacji ropy naftowej;
- **Dorota Krzyżanowska**, która pod kierunkiem **dr hab. Sylwii Jafry** (Pracownia Biologicznej Ochrony Roślin, Katedra Biotechnologii, MWB UG-GUMed) przygotowuje pracę doktorską, zatytułowaną *Wykorzystanie mikroorganizmów z rodzaju Pseudomonas i Bacillus do zwalczania bakteryjnych patogenów ziemniaka*. Tematyką przewodnią prowadzonych w ramach pracy badań są biologiczne metody ochrony roślin przed patogenami.

W ostatnich tygodniach została również rozstrzygnięta IV edycja „Konkursu o stypendium Naukowej Fundacji Polpharmy”. Wśród dziesięciu laureatów nagrodzonych stypendiami o wartości 10 tys. zł każde znalazła się doktorantka MWB UG-GUMed **Alicja Grudowska**. Pracę doktorską pt. *Rola tetraspaniny CD151 w progresji raka gruczołu krokowego* mgr Grudowska przygotowuje pod kierunkiem **prof. dr. hab. Andrzeja Składanowskiego** (Zakład Enzymologii Molekularnej Katedry Biotechnologii Medycznej MWB UG-GUMed) oraz **prof. dr. hab. Kazimierza Krajka** (Klinika Urologii GUMed).

Warto zaznaczyć, iż czworo spośród nagrodzonych: Joanna Jakubowska, Magda Rybicka, Anna Supernat i Alicja Grudowska to doktorantki Interdyscyplinarnych Przyrodniczo-Matematycznych Studiów Doktoranckich koordynowanych przez MWB UG-GUMed, a prowadzonych wspólnie przez Wydziały Biologii, Chemii, Matematyki, Fizyki i Informatyki UG oraz Wydziały Lekarski, Farmaceutyczny i Nauk o Zdrowiu GUMed. Studia te są finansowane w ramach projektu POKL „Kształcimy najlepszych – kompleksowy program rozwoju doktorantów, młodych doktorów oraz kadry dydaktycznej Uniwersytetu Gdańskiego” realizowanego w latach 2010–2015.

FILM STUDENTKI UG NA FESTIWALU W CANNES

Film *Olena* wyreżyserowany przez **Elżbietę Benkowską** jako film dyplomowy w Gdyńskiej Szkole Filmowej został zakwalifikowany do konkursu głównego krótkich filmów 66 Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Cannes. Jest to pierwszy w historii kinematografii polskiej krótkometrażowy film fabularny nominowany do nagrody w Cannes.

W filmie *Olena* Benkowska pokazuje parę młodych Ukraińców, Olenę i Dimę, która podróżuje przez Polskę do Szwecji. W pociągu złodziej kradnie im portfel, a następnie, podczas bójki z Dimą, wyrzuca na tory paszport. Młodzi muszą go odnaleźć, zanim odpłynie prom. W trakcie poszukiwań na jaw wychodzi prawdziwy powód ich podróży.

Film jest jednym z dziewięciu dzieł, które będą walczyć o Złotą Palmę dla filmów krótkometrażowych, przy czym do konkursu zgłoszono trzy tysiące pięćset filmów twórców ze stu trzydziestu dwóch krajów. Festiwal w Cannes odbędzie się w dniach 15–26 maja. Zwycięzcę konkursu filmów krótkometrażowych wybierze międzynarodowe jury pod przewodnictwem znakomitej reżyser, laureatki Złotej Palmy i Oscara, **Jane Campion**. Laureat ogłoszony zostanie podczas uroczystej gali zamknięcia Festiwalu.

Elżbieta Benkowska jest obecnie studentką slawistyki UG, gdzie wyreżyserowała teledyski, w których główne role odgrywają studenci z jej kierunku. Zobaczyć je można pod adresem:

<http://www.slawistyka.fil.ug.edu.pl/pl/teledyski/>.

II NAGRODA W KONKURSIE NAJLEPSZY DEBIUT HISTORYCZNY ROKU 2012

Doktor Konrad Knoch zdobył II nagrodę w Konkursie im. Władysława Pobóg-Malinowskiego na Najlepszego Debiut Historyczny Roku 2012 za pracę doktorską *Prasa liberalna drugiego obiegu w latach 1979–1990*. Pierwszej nagrody nie przyznano. Konkurs organizowany jest przez Instytut Pamięci Narodowej.

W nagrodzonej pracy doktorskiej doktor Knoch omówił genezę powstania i ukształtowania się poszczególnych tytułów prasowych oraz ewolucję, jaką tytuły te przeszły do czasu transformacji ustrojowej. Przedstawił też strukturę organizacyjną i zakres działalności poszczególnych środowisk oraz redakcji, problemy związane z finansowaniem przedsięwzięć, drukiem i systemem kolportażu. Takie ujęcie problematyki pozwoliło prześledzić sposób funkcjonowania części polskiej opozycji demokratycznej i budowania przez nią potencjału organizacyjnego, zauważyć jej wkład w polską drogę do demokracji

Doktor Konrad Knoch

oraz codzienne zmagania o odzyskanie wolności. Umożliwiło ono również zbadanie zgodności głoszonych haseł i programów liberalnych na łamach prasy z zasadami działania. W rozprawie dr. Knocha znajduje się też analiza zawartości treści pism liberalnych i liberalno-konserwatywnych. Dotyczy ona przede wszystkim tematyki związanej z prezentacją ideologii liberalnej, problematyką PRL-u, funkcją opozycji demokratycznej, spraw społecznych, kościoła i religii czy wreszcie zagadnień międzynarodowych. Pozwoliło to na wyodrębnienie, scharakteryzowanie i porównanie polskich programów liberalnych lat 80. XX wieku, wskazanie podobieństw i różnic między poszczególnymi środowiskami oraz prześledzenie ewolucji ideowej ruchów liberalnych tego okresu.

Doktor Konrad Knoch jest adiunktem w Zakładzie Historii Prasy Instytutu Filozofii, Socjologii i Dziennikarstwa Wydziału Nauk Społecznych UG. W 2002 roku obronił na UG pracę magisterską dotyczącą „Przeglądu Politycznego” w latach 1983–2000. W 2006 roku ukończył Podyplomowe Studium Kadry Menedżerskiej do Współpracy ze Strukturami UE na Politechnice Gdańskiej. Rozprawę doktorską obronił w roku 2011.

W latach 2002–2008 dr Knoch pracował w Gdańskich Szkołach Autonomicznych na stanowisku nauczyciela historii oraz WOS-u. W 2008 roku został zatrudniony w Europejskim Centrum Solidarności na stanowisku adiunkta, a od 2012 roku – kierownika Działu ds. Wystawy Stałej. Od 2012 roku jest też adiunktem w Zakładzie Historii Prasy Instytutu Filozofii, Socjologii i Dziennikarstwa Wydziału Nauk Społecznych UG.

Doktor Knoch jest autorem między innymi kilku biografów zamieszczonych w publikacji *Opozycja w PRL. Słownik biograficzny 1956–1989*, artykułów na temat prasy drugiego obiegu oraz kilkunastu relacji przeprowadzonych z członkami byłej opozycji PRL. Przygotował pracę pod tytułem: *Regionalna Komisja Koordynacyjna NSZZ „Solidarność” Region Gdańsk w latach 1982–1989* opublikowaną w książce pod redakcją Andrzeja Friszkego *Solidarność podziemna 1981–1989*, Warszawa 2006.

KOLEJNE URODZINY UNIwersytetu GDAŃSKIEGO

W dniu 20 marca 2013 roku, w 43. rocznicę powołania Uniwersytetu Gdańskiego, odbyło się uroczyste posiedzenie Senatu UG. Licznie zgromadzonych członków społeczności akademickiej UG oraz gości powitał JM Rektor, **prof. Bernard Lammek**, który w swym przemówieniu docenił wykwalifikowaną kadrę jako jeden z głównych czynników stanowiących o sile Uniwersytetu. Ponadto, poruszając kwestię rozbudowy uczelni, Jego Magnificencja wskazał na główne kierunki rozwoju naszej Alma Mater – innowacyjność i otwartość na współpracę – mające stanowić podstawę działań w czasie, gdy dotyka nas problem niżu demograficznego.

Podczas uroczystości, która odbyła się w Centrum Dydaktyczno-Konferencyjnym Wydziału Zarządzania UG, w obecności przedstawicieli władz samorządowych, wojewódzkich, kościelnych, parlamentarzystów, korpusu dyplomatycznego, rektorów uczelni wyższych, reprezentantów trójmiejskiej sfery kultury, nauki, oświaty, biznesu oraz mediów, wręczono nagrody i odznaczenia zasłużonym pracownikom i przyjaciółom Uni-

wersytetu. Wyróżnienia te stanowiły wyraz uznania dla wysiłku i zaangażowania wkładanych przez nich w rozwój uczelni.

Nagrodą „Nauczyciel Roku” im. Krzysztofa Celestyna Mrongowiusza, będącą dowodem uznania środowiska studenckiego dla pracy dydaktyków, uhonorowano **prof. Monikę Bąk** (Wydział Ekonomiczny), **dr hab. Sylwię Jafre** (Międzyuczelniany Wydział Biotechnologii UG-GUMed) i **prof. Arkadiusza Janickiego** (Wydział Historyczny). Wyróżnienia otrzymali pozostali kandydaci do tej nagrody zgłoszeni przez poszczególne wydziały: **dr Aleksandra Bielicka-Giełdoń** (Wydział Chemii), **dr Elżbieta Kaczorowska** (Wydział Biologii), **dr Antoni Korowicki** (Wydział Oceanografii i Geografii), **dr Katarzyna Lukas** (Wydział Filologiczny), **dr Jacek Maślankowski** (Wydział Zarządzania), **dr Maciej Nyka** (Wydział Prawa i Administracji) i **prof. Jerzy Sikorski** (Wydział Matematyki, Fizyki i Informatyki).

Oprócz tych nagród wręczone zostały odznaczenia państwowe, Medale za Długoletnią Służbę, Medale Uniwersytetu Gdańskiego, oraz Medale Komisji Edukacji Na-

rodowej. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski został odznaczony **prof. Stanisław Wrycza**, Złotym Krzyżem Zasługi: **prof. Tadeusz Palmowski**, **prof. Beata Pastwa-Wojciechowska**, **prof. Jacek Tebinka**, **prof. Jarosław Warlewski**, **prof. Grzegorz Węgrzyn**, Srebrnym Krzyżem Zasługi: **prof. Mariola Bidzan**, **dr Anna Kobylańska**, **prof. Roman Konarski**, **prof. Anna Zawadzka**, a Brązowym Krzyżem Zasługi **dr Monika Żółkoś**. Złoty Medal Uniwersytetu Gdańskiego otrzymał wybitny matematyk hiszpański **prof. Emilio Bujalance Garcia**, Srebrny Medal Uniwersytetu Gdańskiego – **dr Marian Kamyczek**, a Brązowe Medale Uniwersytetu Gdańskiego: **dr Ireneusz Dymarski**, **dr hab. Krystian Dziadek**, **dr Anna Kwaczyńska**, **mgr inż. Ewa Podlesińska** oraz wiceprezydent Gdyni **Marek Stępa**.

Uroczystość zakończył krótki występ Akademickiego Chóru UG prowadzonego przez **prof. Marcina Tomczaka**. Był on zapowiedzią dłuższego, wieczornego występu chóru oraz Zespołu Pieśni i Tańca UG „Jantar”, który odbył się na Wydziale Prawa i Administracji.

KATARZYNA NEUMANN

Pracownicy Uniwersytetu Gdańskiego otrzymują Złote Krzyże Zasługi

FOT. LUKASZ SKAŚS

Profesor Bernard Lammek

Szanowni Państwo,
czterdziesta trzecia rocznica powstania Uniwersytetu Gdańskiego, którą dzisiaj świętujemy, to okazja, aby przyjrzeć się pozycji zajmowanej obecnie przez naszą uczelnię, ale także by spojrzeć w przyszłość.

Uniwersytet Gdański, którego powstanie jeszcze z górą czterdzieści lat temu nie było wcale tak oczywiste dla ówczesnej władzy politycznej, wpisał się znacząco w strukturę regionu i kraju, wykształcił znakomitą kadrę, kształtował postawy młodych ludzi, dawał możliwość korzystania z wiedzy, umiejętności i doświadczenia wielu wybitnych uczonych. Dzisiaj chyba nikt nie potrafi sobie wyobrazić, że naszej Alma Mater mogłoby nie być. I choć wciąż słyszymy o problemach trapiących społeczeństwo, takich jak kryzys jednostki, kryzys gospodarczy, kryzys wartości, działania nasze wskazują, że można mimo tych trudności rozwijać się dynamicznie. W ciągu minionych lat Uniwersytet Gdański stał się uczelnią wysoko notowaną w rankingach. Uczelnią, która wciąż przyciąga niemalejącą, mimo niżu demograficznego, liczbę kandydatów na studia. Aby wykształcić ponad trzydzieści tysięcy studentów, zatrudniamy nie tylko wspierającą kadrę naukową i dydaktyczną, ale także liczną obsługę techniczną laboratoriów i pracowni

TEN DZIEŃ JEST ŚWIĘTEM NAS WSZYSTKICH

PRZEMÓWIENIE JM REKTORA UNIWERSYTETU GDAŃSKIEGO, PROF. BERNARDA LAMMKA

aparaturowych. Nad prawidłowym działaniem uczelni czuwa także obsługa administracyjna. Mówię o tym celowo, gdyż dzień dzisiejszy – Święto Uniwersytetu Gdańskiego – jest świętem nas wszystkich – studentów, wykładowców oraz wszystkich pozostałych pracowników. Dzisiaj część z państwa odbierze z rąk Pana wojewody odznaczenia i medale państwowe. Są one wyrazem wdzięczności za Państwa pracę na rzecz naszej Alma Mater. Myślę, że śmiało można powiedzieć, że Państwa wysiłek służy nie tylko rozwojowi uczelni. Misją pracowników nie jest bowiem jedynie przekazywanie wiedzy młodemu pokoleniu, lecz również kształtowanie takich postaw młodzieży, dzięki którym – zachowując swój światopogląd i charakter – młodzi ludzie mogą poszerzać swoje horyzonty, poznawać, czym są prawa jednostki i ogółu, tolerancja, wolność, ale także ograniczenia wynikające z demokracji. Kształcimy kadry, które pracują w regionie, kraju i działają na rzecz nas wszystkich, dla naszego wspólnego dobra. Dlatego nie ustajemy w wysiłkach i dążeniach, aby zapewnić jak najlepszy rozwój naszej Alma Mater. Służyć temu ma między innymi rozbudowa uniwersytetu. 1 października 2012 roku nastąpiło uroczyste otwarcie gmachu Wydziału Biologii, już niedługo, mam taką nadzieję, będziemy mogli korzystać z nowego budynku Wydziału Chemii. W najbliższych dniach przekazemy Wydziałowi Ekonomicznemu obiekt, który wydatnie poprawi warunki pracy i umożliwi dalszy rozwój tego wydziału. Trwa budowa nowego gmachu neofilologii i administracji centralnej. Jego otwarcie planujemy jesienią tego roku, chociaż doświadczenia ostatnich miesięcy każą być ostrożnym

w przewidywaniu terminów. W styczniu podpisaliśmy kontrakt na budowę wartego około czterdziestu milionów złotych statku badawczego, trwa też przetarg na budowę gmachu Międzyuczelnianego Wydziału Biotechnologii.

Podziękowania, które chciałbym teraz skierować do osób wspierających nasze działania, powtarzam i powtarzać będę przy każdej okazji – zasługi życzliwych nam osób są bowiem nie do przecenienia. Szczególnie dziękuję Panom Ministrom – **Tomaszowi Arabskiemu** i **Sławomirowi Nowakowi**. Za wsparcie naszych działań dziękuję też Pani Minister **Elżbiecie Bieńkowskiej**, Pani Minister **prof. Barbarze Kudryckiej** oraz zespołowi wiceministrów: **prof. Marii Orłowskiej**, **prof. Jackowi Gułińskiemu**, a także byłemu ministrowi, a obecnie senatorowi RP Panu **prof. Markowi Seweryńskiemu**. Za życzliwość dziękujemy również dyrektorowi Ośrodka Przetwarzania Informacji – Panu **dr. Olafowi Gajłowi**. O przyjęcie podziękowań proszę także marszałka Województwa Pomorskiego Pana **Mieczysława Struka** oraz prezydentów Gdańska, Gdyni i Sopotu – Panów **Pawła Adamowicza**, **Wojciecha Szczurka** i **Jacka Karnowskiego**.

Przede wszystkim jednak raz jeszcze dziękuję wszystkim pracownikom Uniwersytetu Gdańskiego, którzy codzienną pracą budują silną pozycję naszej Alma Mater.

Niezwykle istotnym narzędziem rozwoju uczelni są granty, projekty i stypendia. Służą one bowiem rozwojowi nauki, wspierają dydaktykę oraz przyczyniają się do unowocześniania infrastruktury akademickiej. W 2012 roku w Uniwersytecie Gdańskim w ramach różnych programów i inicjatyw międzynarodowych realizowanych było około

sześćdziesięciu pięciu projektów, w tym siedemnaście w ramach 7. Programu Ramowego. Zapewnienie wysokiej jakości kształcenia jest obecnie dużym wyzwaniem dla Uniwersytetu Gdańskiego. Z tego względu władze uczelni i pracownicy odpowiedzialni za kluczowe obszary działalności uznali za istotną realizację programu rozwoju ukierunkowanego na budowanie jakości Uczelni poprzez wprowadzenie zmian strukturalnych, organizacyjnych i programowych oraz doskonalenie kompetencji kadry kierowniczej. W lutym tego roku podpisana została umowa na dofinansowanie projektu: „Wdrożenie nowoczesnych modeli zarządzania jakością w Uniwersytecie Gdańskim (MODEL_UG)” w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki – jednym z celów tego przedsięwzięcia jest podniesienie jakości kształcenia w Uniwersytecie Gdańskim.

Uniwersytet Gdański realizuje także dziewiętnaście projektów w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka i dwa projekty z Regionalnego Programu Operacyjnego dla Województwa Pomorskiego. Jednym z nich jest wspomniana wcześniej budowa nowego Instytutu Biotechnologii. Jego powstanie wzmocni potencjał rozwojowy Uniwersytetu Gdańskiego w zakresie kształcenia specjalistów w dziedzinie nowoczesnych technologii w obszarze nauk przyrodniczych istotnych dla rozwoju

gospodarki. Przedsięwzięcie umożliwi dostosowanie oferty edukacyjnej do potrzeb rynku pracy.

Warto dodać, że Uniwersytet Gdański aktywnie uczestniczy również we współpracy międzynarodowej poprzez wymianę doświadczeń, realizację projektów badawczych i edukacyjnych, między innymi w ramach: Europejskiej Współpracy Terytorialnej, Polsko-Szwajcarskich Programów Badawczych.

Mam też dzisiaj przyjemność przekazać Państwu informację, że od przyszłego roku akademickiego 2013/2014 otwieramy sześć nowych kierunków, w tym dwa wyczekiwane nie tylko przez potencjalnych studentów, ale i przez przedsiębiorców: chodzi o sinologię i iberystkę. Biorąc po uwagę tendencje na światowych rynkach gospodarczych, jak i fakt, iż oba języki – hiszpański i chiński – znajdują się w czołówce najpopularniejszych języków świata – jestem pewien, że oba kierunki będą się cieszyć dużym powodzeniem. Z dużym zainteresowaniem spotkała się także informacja o uruchomieniu od przyszłego roku akademickiego nowego kierunku zarządzanie instytucjami artystycznymi.

Szanowni Państwo, jak co roku z okazji Święta Uniwersytetu Gdańskiego będę miał zaszczyt wręczyć statuetki Nagrody im. Krzysztofa Celestyna Mrongowiusza dla nauczycieli akademickich Uniwersytetu Gdańskiego rekomendowanych przez studentów, a wybranych przez

członków kapituły. Zwróćcie Państwo uwagę, że jest to nagroda, która powinna być bliska sercu każdego nauczyciela akademickiego – świadczy bowiem o tym, że wyróżniony jest nie tylko uznanym badaczem, ale też o tym, że potrafi swoją wiedzę i umiejętności przekazać młodzieży, którą kształci. Podobny wymiar mają medale Uniwersytetu Gdańskiego, które również będą dzisiaj wręczał. Medale te zostały wybite niedawno i pierwsze z nich – złote – miałem zaszczyt wręczyć podczas inauguracji roku akademickiego 1 października 2012 roku. O uhonorowanie medalem UG wnioskujeją dziekani, rady wydziału lub naukowcy. Ideą jest wyróżnienie osób, które współpracują z naszą Alama Mater i w sposób niezwykle zaangażowany przyczyniają się do rozwoju nauki, współpracy oraz wymiany doświadczeń.

Szanowni Państwo,

przyjmijcie raz jeszcze moje podziękowania dla Was za to, że mam zaszczyt kierować uczelnią, której organizm stanowi tak wiele znakomitych osób. Państwu oraz naszym Szanownym Gościom życzę, żeby radość, którą dzisiaj dzielimy, pomagała nam nadal rozwijać się i odnosić sukcesy – zarówno w życiu zawodowym, jak i prywatnym. Pamiętajmy bowiem, że – jak powiedział laureat pokojowej Nagrody Nobla z 1952 roku Albert Schweitzer – „Szczęście to jedyna wartość, która się mnoży, gdy się ją dzieli”.

FOT. LUKASZ SKAŚS

JAKOŚĆ KSZTAŁCENIA W RĘKACH LIDERÓW

Uniwersytet Gdański i Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji zorganizowały IX konferencję z cyklu Rozwój Edukacji Akademickiej (REA). Konferencja odbyła się 22 marca br. w auli Wydziału Nauk Społecznych. Tym razem pochyłono się nad tematem „Liderzy jakości kształcenia w polskich uczelniach – uwarunkowania rozwoju i perspektywy działania akademickiej kadry projakościowej”. Inicjatorka spotkań, prof. Maria Mendel, zaprosiła do dyskusji wybitnych specjalistów zajmujących się rozwojem kształcenia akademickiego (m.in. z Wielkiej Brytanii oraz Belgii)

W imieniu władz uczelni uczestników konferencji powitała prorektor ds. kształcenia, **prof. Anna Machnikowska**, a w imieniu współorganizatorów **Tomasz Szymczak**, członek zarządu Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji.

Pierwszym panelistą był **prof. Tomasz Szkudlarek**. Omówił on prezentację **prof. Roberta di Napoleo** (University of Surrey, Wielka Brytania), który z uwagi na problemy zdrowotne nie mógł osobiście pojawić się na konferencji. Na początku padło podstawowe pytanie: W jaki sposób gra między oporem a uległością rozgrywa się w świadomości osób zaangażowanych w reformowanie szkolnictwa wyższego? Profesor Roberto di Napoli zauważył, że w latach 70. XX wieku podejmowane były indywidualne próby podnoszenia jakości kształcenia, niemające charakteru systemowego. Dopiero w latach 80. i 90. nastąpiła agregacja osób, które zajmowały się tymi problemami, a w 2000 roku doszło do instytucjonalizacji i rozbudowy

jednostek rozwoju edukacyjnego. Zwrócono wówczas również uwagę na duże zróżnicowanie związane z osadzeniem tych jednostek, które mogą istnieć: w strukturach uczelni jako niezależne jednostki, w ramach wydziału akademickiego, w strukturze bibliotek (prowadząc politykę informacyjną), w dziale kadr, jako biura jakości kształcenia lub wydziały edukacji.

Odnosząc się do całego sektora szkolnictwa wyższego, prof. Roberto di Napoli wskazał na wzrost nastawienia na wydajność i efektywność kształcenia, co wiąże się z rynkowym, odgórnym scentralizowanym reformowalnym systemem kształcenia. Uczenie się i nauczanie jest rozumiane jako proces techniczny, co wiąże się z tym, iż edukacja jest uważana jako panaceum na wszelkie problemy społeczne, takie jak bezrobocie. Kolejnym problemem jest marginalizacja krytycznego myślenia na rzecz szybkiego, bezrefleksyjnego wprowadzania reform.

U osób zaangażowanych w rozwój akademicki autor prezentacji dostrzegł „hybrydyczną tożsamość”, czyli próbę odnalezienia się, zmieszczania się pomiędzy byciem akademikiem a pracą usługową czy zarządzaniem i kulturą akademicką. Wiąże się to z podwójną lojalnością w stosunku do instytucji, jak i własnych wartości.

Całość prezentacji została podsumowana w formie krótkich streszczeń głównych rezultatów badań autora nad trzema studiami przypadków (Polska, Belgia, Norwegia i Szwecja). Jak z nich wynika, na relacje pomiędzy akademikami a zewnętrznymi czynnikami wpływają czynniki kontekstowe. „Aktorzy zmiany” pracują dość często jako osoby mediujące pomiędzy systemem a własnym środowiskiem. Działanie na rzecz zmiany jest rozumiane przez współmyślenie, czyli poszczególne pojęcia powinny być negocjowane, a nie wykorzystywane. Należy dążyć do zachowania różnorodności – niekoniecznie wszystko

FOT. ŁUKASZ SKAŚS

Od lewej: prof. Tomasz Szkudlarek, prof. Anna Machnikowska, Tomasz Szymczak

musi zmierzać do ujednoczenia całego systemu.

Następnym punktem programu było wystąpienie prof. Tomasza Szkudlarka i jego doktoranta **Łukasza Stankiewicza**, którzy przedstawili wyniki swoich badań w prezentacji *Reforma szkolnictwa wyższego w Polsce z perspektywy jej liderów*. Ich głównym założeniem było ukazanie wspólnej mentalności reformatorów. Profesor wskazał, iż w trakcie przeprowadzania badań ich uczestnicy zwrócili uwagę na trzy podstawowe obszary. Po pierwsze, badani dzielili się refleksjami na temat obecnego systemu edukacji, gdzie brak jest logiki całościującej, obejmującej sens i wizję zmian wprowadzanych odgórnie w szkolnictwie wyższym. W związku z tym są podejmowane próby działań oddolnych, które wchodzą w kolizję z wizjami narzuconymi z góry. Zderzenie owych wizji reform prowadzi do chaosu i entropii systemu, a w rezultacie do coraz silniejszej potrzeby zarządzania nim sposobami *stricte* administracyjnymi. Istotne przekształcenia są wprowadzane powierzchownie, a te, które są głębokie, odbywają się w sferze wirtualnej i nie mają realnego wpływu na to, jak nauczyciele akademicki na co dzień funkcjonują w relacji ze studentami i jak przekazują im wiedzę. Wszystko to charakteryzuje pozornie wprowadzanie tych zmian.

Drugim obszarem, na który zwrócili uwagę badani, był opór w sto-

unku do zmian zarówno tych oddolnych, jak i tych odgórnych. Opór ten wiąże się z trzema podstawowymi elementami: ignorancją, zagrożeniem interesów i lenistwem. Ignorancja wynika z faktu, że ogromna część środowiska nie rozumie sensu tych reform i nie wie, czemu mają one służyć. Zagrożenie interesów dotyczy przede wszystkim kadry profesorskiej, która w świetle logiki reform ma najwięcej do stracenia (utrata autonomii, utrata poczucia swobody kształtowania programów kształcenia). Kadra ta jest strukturalnie i instytucjonalnie przeciwko zmianom, które mają być wprowadzone do jakości kształcenia. Lenistwo – ostatni element oporu – jest definiowane jako brak chęci do zmian i eksperymentów z czymś nowym.

Trzeci aspekt, na który zwrócili uwagę zaangażowani reformatorzy, jest zbieżny z problemem wskazanym przez prof. Roberto Di Napolego. Chodzi mianowicie o sposób negocjowania w sobie podwójnej lojalności w stosunku do logiki reformy, czyli kwestię zgody na pewne wartości, które są związane z tą reformą, rozumienie sensu tej reformy z jednej strony, a z drugiej strony – lojalność w stosunku do środowiska, w którym się pracuje. Liderzy znajdujący się na dolnych piętrach tej struktury (na wydziałach i uczelniach) zmuszeni są do działania w pojedynkę, co prowadzi do silnego poczucia osamotnienia. Inaczej

Magister Łukasz Stankiewicz

wygląda to na poziomie centralnym, czego przykładem jest zespół ekspertów bolońskich.

Jako kolejny głos zabrał mgr Łukasz Stankiewicz, który przedstawił kontekst omówionego badania przez ukazanie sytuacji szkolnictwa wyższego na przestrzeni dwóch reform (1990/1991 oraz 2011). Wskazał on również na różnice pomiędzy reformatorami ogólnokrajowymi a reformatorami lokalnymi.

Ostatnim prelegentem tej części konferencji była **prof. Mieke Clement** (KU Leuven), która w prezentacji *The Teaching Portfolio in Academic Development: the Belgian Case Study* przedstawiła sposób, w jaki na jej uczelni zostało wprowadzone portfolio nauczyciela.

W sprawie portfolio głos zabrała również prof. Mendel, która podzieliła się obawą, że w polskich realiach

Profesor Tomasz Szkudlark i prof. Maria Mendel

Profesor Mieke Clement

może to przypominać sposób awansowania nauczycieli w szkołach podstawowych, gimnazjalnych i średnich, który polega na tworzeniu dokumentacji ilustrującej dokonania nauczyciela niewspółmierne ze stanem faktycznym. Istnieją obawy, czy portfolio nie otworzy furtki do nadmiernej biurokracji.

Popołudniową część konferencji rozpoczęło wystąpienie **prof. Ewy Chmieleckiej**, która przybliżyła informacje o kilku kluczowych okresach w kształtowaniu szkolnictwa wyższego i zapewnianiu jakości kształcenia w Polsce. W roku 1990 zaszła konieczność wprowadzenia zmian w programach studiów. Najsilniej konieczność ta oddziaływała na uczelnie ekonomiczne (zmuszone do zerwania z kształceniem na potrzeby gospodarki centralnie planowanej na rzecz gospodarki wolnorynkowej), które, jak wskazuje przykład Szkoły Głównej Handlowej, poradziły sobie z wyzwaniem. W tej największej ekonomicznej uczelni w Polsce przełamano opór kadry zasiadającej w radach wydziałów przez przekształcenie uczelni w jednowydziałową, co pozwoliło na wprowadzenie centralnego programu reform (jego elementem był między innymi częściowo swobodny wybór zajęć przez studentów). Po czterech latach SGH dysponowało całkowicie nowymi programami, tłumaczeniami podręczników zagranicznych oraz nowymi podręcznikami polskimi.

Kolejnym wyzwaniem dla zapewnienia jakości kształcenia był boom edukacyjny (szczególnie widoczny w latach 1993-2000) związany ze wzrostem liczby uczelni (głównie prywatnych), studentów oraz studiów zaocznych. Z inicjatywy środowisk akademickich odpowiadających na psucie rynku powstały branżowe instytucje (reprezentujące np. uniwersytety, uczelnie medyczne czy biznesowe) oferujące płatną i dobrowolną akredytację. W 2002 roku władze powołały Państwową Komisję Akredytacyjną, której kontrole były bezpłatne i obowiązkowe, ale opierały się na niższych od komisji branżowych standardach. Wprowadzona w ten sposób konkurencja doprowadziła do likwidacji tych ostatnich i zrównania w dół poziomu akredytacji.

W 2005 roku rozpoczęto w Polsce wdrażanie systemu bolońskiego. Niestety, ówczesne posunięcia świadczyły o niezrozumieniu istoty tego systemu. Skupiono się na narzędziach (ECTS, studia trójstopniowe), nie dostrzegając meritum, czyli wprowadzenia polskiego szkolnictwa w obszar europejski. Innym błędem był krótki czas przeznaczony na zmiany w uczelniach (często był to zaledwie rok).

Rok 2009 przyniósł publikację dwóch konkurencyjnych strategii (Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich oraz Ernst&Young wykonaną na zlecenie MNiSW). Wymagania tworzenia strategii wy-

suwane były również w kierunku uczelni i mniejszych jednostek. Jednocześnie zabrakło strategii krajowej, na której mogliby się oprzeć lokalni liderzy.

W 2011 roku, po nowelizacji ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym*, wprowadzono Krajowe Ramy Kwalifikacji, których wdrożenie na uczelniach poprzedzone zostało szeroką akcją promującą i przygotowującą (kilkaset spotkań organizowanych przez rozmaite podmioty związane ze szkolnictwem wyższym), mającą pomóc uczelniom w zmianach. Przewodzący jednostki dobrze poradziły sobie z wyzwaniem (czego przykładem są zwycięzcy konkursu o milion na najlepsze programy studiów). Dużą rolę odegrali w tym lokalni liderzy, którym KRK pozwoliło na wyrwanie się ze schematów. Inne jednostki podeszły do sprawy bardziej konserwatywnie, przepisując stare programy w nowym języku.

Do wyzwań stojących przed szkolnictwem, począwszy od 2013 roku, prof. Chmielecka zaliczyła: wprowadzenie programu uczenia się przez całe życie, konieczność wewnętrznego i zewnętrznego zróżnicowania się uczelni tak, aby odpowiadały one potrzebom absolwentów szkół średnich i wymaganiom rynku oraz wprowadzenie piątego poziomu KRK między maturą a poziomem licencjackim (który pozwoliłby na lepsze dostosowanie rynku edukacyjnego do potrzeb i umiejętności

FOT. ŁUKASZ SKAŚ

Profesor Ewa Chmielecka

absolwentów szkół średnich). Zasadniczym pytaniem, jakie powinni zadać sobie eksperci zajmujący się szkolnictwem wyższym, jest: Kto i jak to wprowadzi?

Jako kolejna głos zabrała **Anna Atlas** (dyrektor programu „Uczenie się przez całe życie”, Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji), która omówiła doświadczenia z prowadzenia programu międzysektorowego prowadzonego przez reprezentowaną przez nią instytucję. Typem projektu, na który prelegentka zwróciła uwagę w swojej prezentacji, były sieci współpracy, omawiane w kontekście uczenia się przez całe życie.

W pierwszej części wypowiedzi prelegentka wskazała na wyzwania stojące przed systemem edukacji (płynące z praktyki reprezentowanej przez nią instytucji) oraz na korzyści (wartość dodaną) wiążące się z uczestnictwem w projektach europejskich. Do wyzwań, na jakie muszą zwrócić uwagę szkoły wyższe, należą między innymi: przezwyciężenie sektorowości (zadania w tym elemencie stoją również przed szkołami ogólnymi czy zawodowymi); zwiększenie nastawienia kadry na doświadczenia praktyczne (konieczność uczestnictwa w stażach, wizytach studyjnych itp.) oraz zintensyfikowanie wsparcia dla liderów edukacyjnych. Wartością dodatkową może być zwiększenie odsetka szkół wyższych w projektach centralnych; położenie nacisku na mo-

bilność (zarówno w zakresie włączania jej do programów, jak i potwierdzania efektów); przygotowanie uczelni do pełnienia funkcji w partnerstwach strategicznych.

Odpowiedzią na wymienione wyzwania i ewentualne korzyści jest koncepcja współpracy sieciowej między instytucjami. Jako metoda jest ona oparta na dobrowolności, co sprzyja tworzeniu naturalnego środowiska dla liderów, gromadzących wokół siebie podgrupy i kreujących pomysły na projekty (ujęte w kolejnym etapie w bardziej formalne ramy pracy projektowej). Taka koncepcja może prowadzić do przeformułowania filozofii jakości kształcenia w polskim szkolnictwie, wprowadzając obok ścieżki zmian prowadzącej z góry również możliwość inicjatywy oddolnej. Niezwykle istotną szansą stojącą przed ewentualnymi uczestnikami projektów jest zmiana podejścia z nastawionego na konkurencję do opartego na kooperacji, przynoszącego w ostatecznym rozrachunku dużo większe korzyści.

Ostatnim z panelistów był **dr Adam Jagiełło-Rusiłowski** (prodziekan ds. studenckich Wydziału Nauk Społecznych UG), który w prezentacji *Opór a podmiotowość środowiska akademickiego wobec nowych zadań uczelni* przedstawił wyniki swoich badań przeprowadzonych wśród kadry akademickiej. Jednym z najciekawszych wniosków z rozbudowanych naukowo oraz szeroko omówionych

badania jest wskazanie na gotowość doktorantów oraz postdoków do podjęcia nowych zadań na uczelni (przy jednoczesnym zachowaniu przywiązania do tradycyjnego etosu oraz autonomii akademii). Siłą młodszej stażem kadry jest również chęć włączania się do „interdyscyplinarnych, międzynarodowych projektów i przenoszenie niehierarchicznych relacji do lokalnych zespołów”, a także brak kompleksów w dziedzinie technologii informacyjnych. Do proponowanych form wspomożenia omawianej grupy zalicza się na przykład: wsparcie w pozyskiwaniu funduszy i partnerów; szkolenia z zakresu dydaktyki; włączanie w tworzenie procedur uczelnianych systemów zapewniania jakości kształcenia.

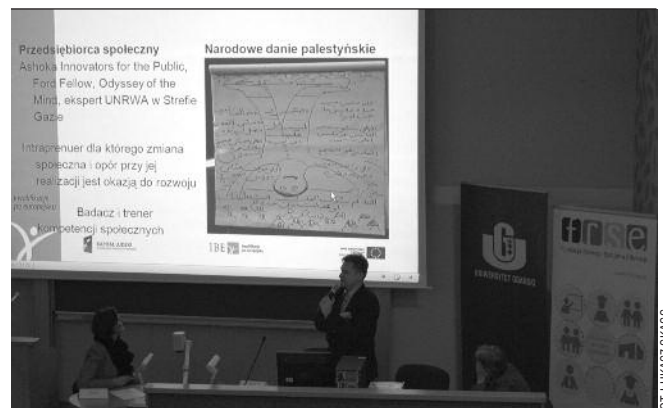
Konferencję podsumowała prof. Maria Mendel, wskazując między innymi na konieczność konsolidacji środowiska liderów zmiany, tworzenia sieci mającej na celu samokształcenie i wzajemną naukę opartą na doświadczeniach płynących z sukcesów i porażek. Jednym z forów takiej integracji jest właśnie konferencja REA, na której kolejną edycję organizatorzy zaprosili już teraz.

Informacje na temat REA:

www.ug.edu.pl/pl/konferencje/rea

Prezentacje prelegentów ostatniej konferencji REA: www.ekspertcibolonscy.org.pl/prezentacje

DANIEL POMIAN

Doktor Adam Jagiełło-Rusiłowski

FOT. LUKASZ SKAŚS

KIERKEGAARD

WCIĄŻ AKTUALNY

W maju 2013 roku przypada dwusetna rocznica urodzin duńskiego filozofa i teologa – Sørena Kierkegaarda. Ta okoliczność stała się sposobnością do refleksji nad współczesnym znaczeniem myśli autora *Okruchów filozoficznych*, którą podjęto podczas konferencji „Aktualność Sørena Kierkegaarda w filozofii, teologii i literaturze – w 200-setną rocznicę urodzin myśliciela”. Odbyła się ona w dniach 15–16 marca 2013 roku w Gdańsku i Sopocie

Kierownikiem naukowym konferencji był prof. dr hab. Karol Toeplitz, tłumacz, interpretator i popularyzator myśli Kierkegaardowskiej, zaś organizatorami byli między innymi Instytut Filozofii, Socjologii i Dziennikarstwa Uniwersytetu Gdańskiego, Gdański Oddział Polskiego Towarzystwa Filozoficznego i Pomorskie Towarzystwo Filozoficzno-Teologiczne.

W przeddzień konferencji, 14 marca, w Filii nr 2 Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki Publicznej w Gdańsku odbyło się spotkanie towarzyszące pt. „Czytanie Kierkegaarda”, podczas którego fragmenty dzieł filozofa zaprezentowali: Iwona Borawska – dziennikarka Radia Gdańsk, Tadeusz Dąbrowski – poeta, Borys Kossakowski – poeta, dziennikarz, Jakobe Mansztajn – poeta, Marzena Nieczuja-Urbańska – aktorka Teatru Wybrzeże oraz dr Jacek Aleksander Prokopski – tłumacz między innymi doskonałej biografii *Kierkegaard* autorstwa Waltera Lowriego.

15 marca w Dworcu Sierakowskich w Sopocie odbyła się debata o charakterze popularnonaukowym „Søren Kierkegaard: życie i dzieło” z udziałem prof. dr hab. Karola

Toeplitza, dr. Jacka Aleksandra Prokopskiego, dr. hab. Antoniego Szweda i prof. dr. hab. Edwarda Kasperskiego. Obrady, które otworzył prorektor ds. nauki Uniwersytetu Gdańskiego, prof. dr hab. Grzegorz Węgrzyn, zgromadziły wielu słuchaczy. Ich uczestnicy dyskutowali między innymi o osobistych motywach zainteresowania się twórczością Kierkegaarda, najbardziej aktualnych tematach pisarstwa autora *Albo-albo* oraz o relacji między życiem a twórczością duńskiego filozofa.

Z kolei 16 marca na Wydziale Nauk Społecznych UG odbyła się część konferencyjna obrad, którą otworzyli prof. UG, dr hab. Romuald Piekarski, przewodniczący Komitetu Organizacyjnego konferencji, oraz prof. dr hab. Sabina Kruszyńska, dyrektor Instytutu Filozofii, Socjologii i Dziennikarstwa UG. Następnie referaty przedstawili najważniejsi znawcy myśli Kierkegaarda w Polsce: prof. dr hab. Tadeusz Gadacz (UP w Krakowie, Collegium Civitas; w związku z nieobecnością profesora referat został odczytany przez Antoniego Szweda), prof. dr hab. Karol Toeplitz (ESW w Sopocie), prof. dr hab. Edward Kasperski

FOT. ZBYSZEK DYMAŃSKI

(UW), dr hab. Antoni Szwed (UP w Krakowie), prof. UG, dr hab. Hieronim Chojnacki (UG), JE ks. biskup, prof. ChAT, dr hab. Marcin Hintz (ChAT w Warszawie), dr Jacek Aleksander Prokopski (PWr), prof. UG, dr hab. Wojciech Żelaniec (UG). Wygłoszone referaty pozwoliły licznie zgromadzonej publiczności zapoznać się z takimi zagadnieniami, jak: Kierkegaard jako prekursor filozofii dialogu i jako krytyk systemu Hegla, oksymoron i metapoziomowe konstrukcje w twórczości filozofa, różnica między pseudonimową i ortonimową twórczością autora *Choroby na śmierć*. Konferencja potwierdziła współczesny charakter twórczości Kierkegaarda w perspektywie filozoficznej, teologicznej i psychologicznej, ukazując nowe możliwości interpretowania dorobku myśliciela.

Szczegółowe informacje o wydarzeniach związanych z konferencją można znaleźć na stronach internetowych: <http://aabye.strefa.pl>, <http://kierkegaard.ug.edu.pl>, <http://ptft.pl>.

MGR KRYSZYNA BEMBENNEK
ZAKŁAD HISTORII FILOZOFII NOWOŻYTNEJ
IFSID WNS UG

FOT. ZBYSZEK DYMAŃSKI

FUNDACJA INTEGRALIA

SPOSÓB NA SUKCES

W poprzednim numerze „Gazety Uniwersyteckiej”, w artykule pt. *Pełnosprawny uniwersytet. Uczelnia równych szans*, przedstawione zostało zaangażowanie Uniwersytetu Gdańskiego w kwestię znoszenia barier dla niepełnosprawnych studentów. Jedną z głównych form działalności w tej sferze jest współpraca z Fundacją Grupy Ergo Hestia na rzecz integracji zawodowej osób niepełnosprawnych Integralia, realizującą programy wsparcia dla tej, zagrożonej wykluczeniem, grupy w naszym społeczeństwie.

Integralia działa w pięciu głównych obszarach. Są to: szkolenia, zatrudnianie osób niepełnosprawnych, doradztwo zawodowe, pośrednictwo pracy oraz integracja zawodowo-społeczna. Pierwszy z nich obejmuje warsztaty rozwijające umiejętności miękkie czy też podnoszące kwalifikacje zawodowe. Skierowane są one do wszystkich osób niepełnosprawnych, zwłaszcza bezrobotnych i poszukujących pracy.

Ważnym aspektem działalności Fundacji jest również zatrudnianie osób z niepełnosprawnością w ramach struktur Grupy Ergo Hestia i stwarzanie im możliwości rozwoju zgodnych z ich aspiracjami. Nieustannie przygotowujemy nowe stanowiska pracy, oddawane kandydatom z niepełnosprawnością. Misją Fundacji jest bowiem zebranie grona dobrze wykształconych, samodzielnych osób, które mimo kłopotów ze zdrowiem, doskonale radzą sobie na otwartym rynku pracy,

stanowiąc konkurencję dla ludzi o podobnych kwalifikacjach.

Kolejnym istotnym filarem działalności jest doradztwo zawodowe i pośrednictwo pracy. Fundacja zaprasza wszystkie osoby z niepełnosprawnością, które chciałyby rozpocząć swoje życie zawodowe i sprawić, że będzie ono ciekawe, inspirujące i pełne sukcesów. Wystarczy zgłoszenie, aby uzyskać fachowe wsparcie doradcy zawodowego, który pomoże stworzyć profesjonalne dokumenty aplikacyjne i wyznaczyć kierunek rozwoju zawodowego. Ponadto Fundacja Integralia, działając jako agencja pośrednictwa pracy, prowadzi i stale aktualizuje bazy danych osób niepełnosprawnych poszukujących pracy, pozyskuje pracodawców i publikuje oferty

pracy dla osób z orzeczoną stopniem niepełnosprawności. Już ponad osiemdziesiąt takich osób znalazło zatrudnienie dzięki wysiłkom Fundacji.

Wszystkich zainteresowanych zachęca się do współpracy z Fundacją Integralia i kontaktu za pośrednictwem strony internetowej (www.integralia.pl), gdzie znajdują się aktualne oferty pracy oraz wiele ciekawych informacji, które mogą być przydatne zwłaszcza osobom kończącym już studia i chcącym zaplanować swoją przyszłą karierę.

Fundacja Grupy Ergo Hestia
na rzecz integracji zawodowej
osób niepełnosprawnych

integralia

Daria Uljanicka, prezes Zarządu Fundacji Integralia

SPROSTOWANIE

W artykule pt. *Pełnosprawny uniwersytet. Uczelnia równych szans*, który ukazał się w poprzednim numerze „Gazety Uniwersyteckiej” (Nr 2 (134) Luty–Marzec 2013) pojawiła się nieaktualna informacja dotycząca Pani Małgorzaty Luczewicz, która od 1 września 2012 roku nie pracuje już w Fundacji Grupy Ergo Hestia na rzecz integracji zawodowej osób niepełnosprawnych Integralia. Zarząd Fundacji (od 29 sierpnia 2005 roku) reprezentuje tylko Pani Prezes **Daria Uljanicka**. Za pomyłkę najmocniej przepraszamy.

NOWOŻYTNA SYNTEZA DZIEJÓW

Choć już w najstarszych polskich i ruskich przekazach dziejopisarskich są wzmianki o Litwie i Litwinach, to jednak zainteresowania polskich dziejopisów sprawami litewskimi stają się oczywistymi i zaczynają zajmować poczesne miejsce w historiografii Rzeczypospolitej od momentu unii dynastycznej Królestwa Polskiego z Wielkim Księstwem Litewskim w roku 1386. Pionierem w tym zakresie jest Maciej Strykowski (1547–po 1586) herbu Leliwa, kanonik miednicki, historiograf, poeta i dyplomata. Jego *Kronika Polska, Litewska, Żmudzka i wszytskiej Rusi*, opublikowana w Królewcu w roku 1582, spotkała się początkowo i z dobrym przyjęciem, i z ostrą krytyką, zwłaszcza w części opisującej początki narodu oraz struktur państwowych, gdzie Strykowski oparł się w dużej mierze na przekazie legendarnym, wywodząc między innymi początki narodu litewskiego od starożytnych Rzymian. Za pierwszą rzetelną syntezę dziejów Litwy uważa się jednak powszechnie *Historiae Lituanae* polskiego jezuity, ojca Wojciecha Wijuka Kojalowicza (1609–1677).

Historia Litwy o. Wojciecha

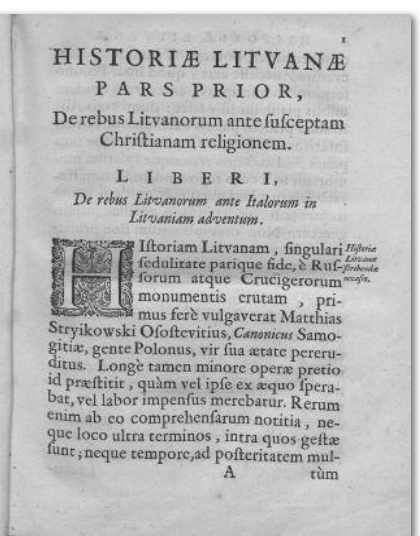
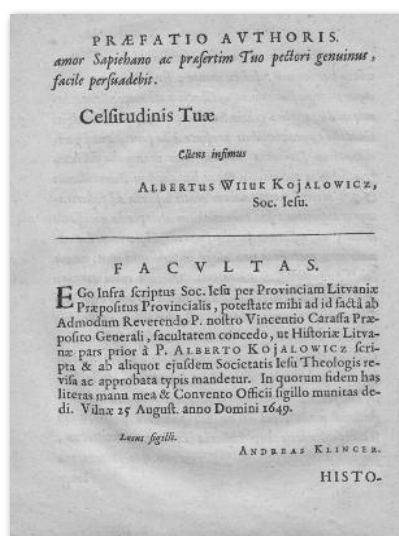
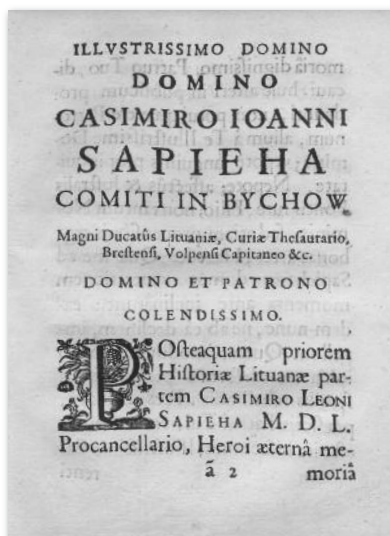
Historiae Lituanae o. Wijuk Kojalowicz pisał ponad 20 lat i wydał w dwóch częściach. Pierwsza, zatytułowana *Historiae Lituanae Pars prior; De rebus Lituatorum ante susceptam Christianam Religionem, conjunctionemque Magni Lituaniae Ducatus cum Regno Poloniae, Libri Novem [...]* ukazała się w roku 1650 w Gdańsku nakładem słynnego potentata wydawniczego, Jerzego Foerstera. Karta tytułowa tej części została wtopiona w piękny frontispis przedstawiający króla Władysława Jagiełłę w otoczeniu rycerstwa, w jednej ręce trzymającego krzyż, w drugiej zaś tarcze herbowe Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Litewskiego. Kojalowicz w tej części oparł się głównie na Strykowskim, wykorzystując jednak to źródło bardzo krytycznie. Odszedł na przykład już od mitycznego rzymianina Palemona jako protoplasty narodu litewskiego, opowiadając się za Herulami, ludem germańskim wywodzącym się z południowych obszarów Szwecji. Pierwszą część kończy chrzest Litwy i unia z Polską.

Nad drugą częścią pracował ojciec Wojciech aż 19 lat, bowiem

ukazała się ona dopiero w roku 1669, nakładem księgarza antwerpskiego Jacoba van Meurs, pod tytułem *Historiae Lituanae Pars Altera seu de rebus Lituatorum, a coniunctione Magni Ducatus cum Regno Poloniae ad Unionem eorum Dominiorum Libri Octo [...]*. Doprowadził ją autor do unii lubelskiej z 1569 roku i śmierci Króla Zygmunta Augusta w roku 1572. Całe dzieło zostało napisane wykwintną łaciną, służąc również autorowi i innym profesorom w kolegiach jezuickich podczas wykładów retoryki. Jak podkreślają badacze historiografii, największą zasługą Wijuka Kojalowicza było wprowadzenie dziejów litewskich do powszechnej historiografii europejskiej właśnie dzięki zastosowaniu języka łacińskiego. Do swego monumentalnego zbioru *Weltgeschichte* włączył syntezę Kojalowicza August Ludwik Schloezer (1735–1809).

Historiae Lituanae w zbiorach BUG

Biblioteka Uniwersytecka posiada obie części syntezy Kojalowicza, współoprawne w jeden wolumin, z oprawą pergaminową z epoki. Rękopiśmienna zapiska z roku

WIELKIEGO KSIĘSTWA LITEWSKIEGO

1696 informuje, że egzemplarz należał wówczas do Jana Zachariasza Golanowskiego, jezuita, wikariusza wieczystego kustodii warszawskiej. Jest też inna zapiska z epoki, sygnalizująca przynależność woluminu do Kolegium Jezuickiego w Samborze, ale trudno orzec, czy powstała ona jeszcze w okresie przed ojcem Zachariaszem, czy już po nim. Część pierwsza liczy trzysta dziewięćdziesiąt dziewięć stron. Zawiera dwie dedykacje (Jerzego Foerстера i autora) dla księcia Kazimierza Leona Sapiehy (1609–1656). Uwagę czytelnika przyciągają stylowe ozdobne inicjały. Została też wydrukowana piękna antykwą. *Pars Altera* liczy sobie czterysta dziewięćdziesiąt sześć stron i również cieszy oko kunsztownymi inicjałami rozpoczynającymi dany rozdział, a czcionka całości jest podobna do zastosowanej w *Pars prior*. Część druga dedykowana została przez autora księciu Kazimierzowi Janowi Sapieże (1637–1720).

Kim był autor?

Wojciech Wijuk Kojalowicz herbu Kościesza urodził się w Kownie

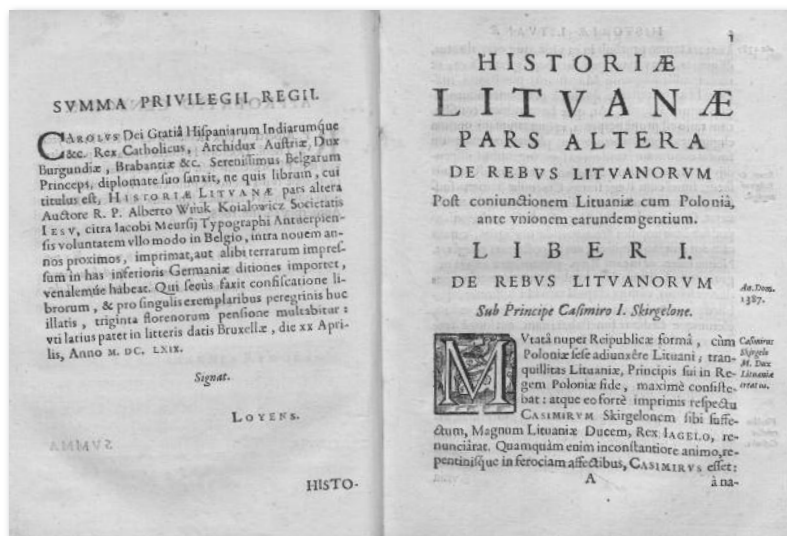
w roku 1609, w rodzinie szlacheckiej osiadłej w mieście, ale gospodarującej na pobliskim folwarku. W wieku osiemnastu lat wstąpił do wileńskich jezuitów, gdzie dzięki niezwykłym zdolnościom bardzo szybko odbył charakterystyczną dla tego zakonu całą ścieżkę edukacyjną od filozofii (Nieśwież) po teologię, którą studiował na Akademii Wileńskiej. Po ukończeniu studiów przeszedł też kolejno całą jezuicką ścieżkę profesorską (Wilno–Braniewo–Wilno), której większe stopnie wytyczały między innymi magisterium z filozofii (1641) i doktorat z teologii (1653). W roku 1649 został prokanclerzem Akademii Wileńskiej, a cztery lata później – jej rektorem. Do chwili śmierci w roku 1677 pełnił szereg odpowiedzialnych funkcji zakonnych i kościelnych.

Ojciec Wojciech pozostawił po sobie szereg dzieł filozoficzno-teologicznych oraz historycznych. Historia, a zwłaszcza genealogia i heraldyka, były jego koronnymi dyscyplinami naukowymi. Był autorem pionierskich źródłowych opracowań genealogiczno-heraldycznych dotyczą-

cych rodów: Radziwiłłów, Sapiechów i Tyszkiewiczów, a także dotyczących dziejów swego zakonu na Kresach. W roku 1648 rozpoczął badania i pracę nad wydaniem pełnego herbarza szlachty litewskiej, jednak materiały te, sporządzone w trzech redakcjach, pozostały w rękopisie, nie wszystkie też przetrwały. Fragmenty wydał w XIX wieku Franciszek Piekosiński, ale całość pozostawionych rękopisów do dzisiaj jest nieopublikowana.

Szkic niniejszy zakończę cytowaną przez Włodzimierza Dworzaczka opinią władz jezuickich o autorze *Historiae Lituaniae*: „Nadaje się znakomicie do nauczania we wszystkich gałęziach wiedzy i przedmiotów humanistycznych, a także do rządzenia, głoszenia kazań, prowadzenia owocnych dyskusji i do publikowania książek”.

ANTONI KAKAREKO

MIĘDZY CHEMIĄ A HOTELARSTWEM

ROZMOWA Z MGR BEATĄ ŁUBKOWSKĄ Z WYDZIAŁU CHEMII, STYPENDYSTKĄ PROGRAMU „KSZTAŁCIMY NAJLEPSZYCH”

■ Jesteś jedną ze stypendystek programu „Kształcimy najlepszych”. Na czym polegają twoje badania? Czym się zajmujesz naukowo?

Faktycznie, jestem jedną ze stypendystek, dokładnie zajmuję na liście miejsce w pierwszej dziesiątce. Na co dzień pracuję w Pracowni Chemii Polipeptydów, ale zajmuję się zagadnieniami z pogranicza kilku dziedzin, między innymi chemii, kosmetologii, biologii oraz medycyny. Moje badania dotyczą grupy peptydów sygnałowych, nazywanych stymulującymi, które znalazły zastosowanie w wielu preparatach kosmetycznych dostępnych komercyjnie, bowiem wykazują korzystne właściwości dla skóry, głównie starzejącej się. Zajmuję się projektowaniem tych peptydów, ich synteza

chemiczną oraz badaniami dotyczącymi ich właściwości i przenikalności. Ponadto analizuję skład preparatów kosmetycznych, opracowuję receptury kosmetyków, a także wykonuję badania skóry za pomocą wielofunkcyjnych aparatów do pomiarów parametrów skóry, to jest natłuszczenia, nawilżenia, poziomu keratyny, głębokości porów, szerokości zmarszczek. Obecnie w wielu ośrodkach naukowych na całym świecie uczeni poszukują nowych związków, które mogłyby mieć wpływ na odbudowę skóry, a także na poprawę zdolności zatrzymywania wody w naskórku. Również ja chciałabym przyczynić się do pogłębienia tej wiedzy, a także do otrzymania w przyszłości kosmetyku bądź kosmeceutyku z opracowaną sekwencją peptydu o właściwościach przeciwdrobnoustrojowych, mogącego obniżyć zawartość konserwantu w danym preparacie.

■ Czy te badania stanowią główny temat twojej pracy doktorskiej, czy też stanowią jej wycinek?

Tak naprawdę i jedno, i drugie. Główny temat mojej rozprawy doktorskiej obejmuje trzy podstawowe założenia: opracowanie sekwencji peptydów między innymi o potencjalnych właściwościach nawilżających, otrzymanie ich na drodze syntezy oraz zastosowanie jako składniki w wyrobach kosmetycznych. Oczywiście po drodze jest też kilka etapów pośrednich, takich jak: oczyszczanie, charakterystyka właściwości fizyko-chemicznych, opracowanie receptur czy preparatyka kosmetyków. Z drugiej strony podczas czteroletniego już studium peptydów o zastosowaniu kosmetycznym pojawiają się coraz to nowsze możliwości udziału w różnych projektach naukowych. I tak

na przykład obecnie realizuję projekt dotyczący badań przenikalności peptydów przez modele sztucznej skóry. A już wkrótce rozpocznę działania w nowym projekcie, dotyczącym badań przenikalności peptydów o opracowanych przeze mnie sekwencjach przez śluzówkę pęcherza moczowego, w którym, podobnie jak w skórze, znajdują się związki typu kolagenu. Będzie to duży, zaawansowany projekt prowadzony w zespole medyków, obejmujący badania *in vitro*, *in vivo* oraz człowieka, których wyników najpewniej nie umieszczę w pracy doktorskiej (ze względu na czas realizacji).

■ Z jakimi problemami spotykasz się podczas swojej pracy naukowo-badawczej?

Hm... dobre pytanie. Każdy problem ma jakieś rozwiązanie, a jeśli zamykają się drzwi, to jak najszybciej staram się, żeby otworzyły się okna. W moim naukowym życiu problem pojawił się już na początku kariery. Mianowicie produkty hydrożelowe z peptydami, które otrzymuję, zostały ocenione przez Komisję Bioetyczną jako wyroby medyczne, a nie kosmetyczne. Wówczas nie otrzymałam zgody na przeprowadzanie testów na potencjalnych skórach ochotników. Wobec tego musiałam poszukać alternatywnej metody testowania w trybie natychmiastowym. I właśnie wtedy, podczas jednej z konferencji naukowych, usłyszałam o przeszczepach skóry pochodzącej ze świń transgenicznych, mającej zastosowanie u ludzi po oparzeniach. Szybko uporałam się z tematem i opracowałam własną technikę obróbki naskórka pochodzenia wieprzowego *e mortuo*, którą wykorzystuję w swoich badaniach naukowych do dziś.

■ Jak myślisz, co stanowi o wyjątkowym charakterze twoich badań? Dzięki czemu pozyskałaś stypendium z programu „Kształcimy najlepszych”?

Bardzo się cieszę, że znalazłam się w dość wąskim gronie szczęśliwców. Myślę, że sam temat moich badań jest aktualny i bardzo przyszłościowy, przez co stanowi wyzwanie również dla mnie. Badania, które realizuję, z pewnością mogą przyczynić się do rozwoju gospodarczego nie tylko w naszym regionie, dlatego w każdym swoim przedsięwzięciu staram się to wyrazić. Ważna jest także współpraca z różnymi ośrodkami naukowymi, przedsiębiorcami czy też zakładami produkcyjnymi, w których możliwe będzie wdrożenie nowych, zopty-

malizowanych metod i swoich koncepcji. Mówię o tzw. innowacyjności badań, która może przyczynić się do odkrycia czegoś nowego i osiągnięcia globalnego sukcesu.

■ Czy poza pracą w laboratorium znajdujesz czas na rozwijanie swoich pasji? Jeśli tak, to jakich?

Oczywiście – uwielbiam przyrządzać i jeść *sushi*. Przyjaciele śmieją się z tej mojej pasji i mówią do mnie *sushi master*. Latem znajduję czas na rolki, ale tylko na jazdę rekreacyjną. Poza tym lubię czytać artykuły, głównie te o nowościach kosmetycznych, ale również o marketingu czy biznesie, co jest dla mnie odskocznią od naukowego, codziennego życia. A na poważnie, to już od czterech lat pracuję

w Hotelu Wolne Miasto, gdzie rozwijam swoją drugą pasję związaną z hotelarstwem.

■ Jakie są Twoje plany na przyszłość?

Życie nie do końca jest przewidywalne. Dziś jestem tu, prowadzę badania, realizuję kilka projektów naukowych, a jutro być może ktoś zaproponuje mi prestiżowy staż naukowy w zagranicznym ośrodku badawczym. Nie wybiegam daleko w przyszłość i jestem raczej otwarta na wszelkie oferty mogące przyczynić się do mojego rozwoju i spełnienia zawodowego.

Dziękuję bardzo za rozmowę.

DOMINIK WALCZAK

KSZTAŁCIMY NAJLEPSZYCH!

Projekt „Kształcimy najlepszych – kompleksowy program rozwoju doktorantów, młodych doktorów i akademickiej kadry dydaktycznej Uniwersytetu Gdańskiego” skierowany jest między innymi do doktorantów mających otwarty przewód doktorski, których badania mają realny wpływ na gospodarkę. Przyznawane w jego ramach stypendia mają motywować doktorantów oraz umożliwiać im prowadzenie badań na jak najwyższym poziomie naukowym. W roku 2013 wśród dwudziestu laureatów projektu trzynastu pochodzi z Wydziału Chemii. Pozostałe stypendia otrzymali doktoranci z Wydziałów: Biologii, Biotechnologii oraz Oceanografii i Geografii. Serdecznie gratulujemy wszystkim laureatom i życzymy owocnych badań!

Lista laureatów projektu

„Kształcimy najlepszych” 2013

- Sylwia Bloch (Wydział Biologii)
- Anna Hałabis (Międzyuczelniany Wydział Biotechnologii UG-GUMed)
- Jakub Idczak (Wydział Oceanografii i Geografii)
- Katarzyna Jasieniecka (Międzyuczelniany Wydział Biotechnologii UG-GUMed)
- Angelika Kaczyńska (Wydział Biologii)
- Marta Kołodziejska (Wydział Chemii)

- Adam Krzystyniak (Wydział Chemii)
- Emilia Lubecka (Wydział Chemii)
- Beata Łubkowska (Wydział Chemii)
- Natalia Maciejewska (Wydział Chemii)
- Martyna Maszota (Wydział Chemii)
- Dariusz Nowicki (Wydział Biologii)
- Małgorzata Pieszko (Wydział Chemii)
- Wojciech Potocki (Międzyuczelniany Wydział Biotechnologii UG-GUMed)
- Joanna Pranczk (Wydział Chemii)
- Karol Sikora (Wydział Chemii)
- Marta Sosnowska (Wydział Chemii)
- Julia Stój (Wydział Chemii)
- Monika Wojciechowska (Wydział Chemii)
- Olga Żołnierkiewicz (Wydział Chemii)

Projekt „Kształcimy najlepszych – kompleksowy program rozwoju doktorantów, młodych doktorów i akademickiej kadry dydaktycznej Uniwersytetu Gdańskiego” Komponentu „Stypendia i szkolenia dla doktorantów i młodych doktorów” realizowany jest w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Priorytetu IV, Działania 4.1, Poddziałania 4.1.1.: Wzmocnienie potencjału dydaktycznego uczelni, finansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

POHLLOCK Z KULTUROZNAWSTWA

Co takiego mają w sobie na przykład obrazy Pollocka, że ich ceny sięgają setek milionów dolarów? Jak odróżnić sztukę od kiczu? Czy artyści stracili kontakt z rzeczywistością i odbiorcami, a o przyznaniu statusu dzieła sztuki decydują znawcy? Odpowiedzi na te pytania postanowili poszukać studenci IV roku kulturoznawstwa z Uniwersytetu Gdańskiego

W filmie *Nietykalni* jest taka scena, kiedy Driss pyta Philippe'a, dlaczego zamierza zapłacić trzydzieści tysięcy euro za obraz wyglądający tak, jakby artyście „polała się krew z nosa na płótno”. Po pewnym czasie jednak nieznaną się na sztuce Driss maluje własny obraz, który jego sparaliżowany przyjaciel sprzedaje za jedenaście tysięcy euro. Philippe dokonuje tego, okłamując znajomego kupca, że obraz był na wystawie w Londynie i zaraz jedzie do Berlina, by tam cieszyć oczy entuzjastów malarstwa.

Przywołany wątek z filmu *Nietykalni* ma dużo wspólnego z działaniami kulturoznawców z Uniwersytetu Gdańskiego. Wszystko zaczęło się od przygotowania zaliczenia na przedmiot metody badań obrazów i przekazów audiowizualnych, przy czym każda grupa studentów miała wybrać inną formę audiowizualną. Grupa Pauliny Pohl zdecydowała się

na *mock documentary* (udawany dokument) o sławnej artystce współczesnej.

Reżyserem została Olga Roszak, która wraz z Kajetanem Kusiną napisała też scenariusz. Główną rolę zagrała Paulina. Monika Krasulak i Marcelina Siek były operatorami kamer, zaś Karol Franciszczak – kierownikiem planu. Scenografią zajęła się Kamila Ogonowska. Za ścieżkę dźwiękową był odpowiedzialny Michał Mokrzycki. Gotowy film zmontowała Joanna Kiedrowska.

Jak rodzi się artysta

Paulina, która na co dzień porusza się na wózku, zaczyna tworzyć swoje obrazy, jeżdżąc po płótnie. Naturalnie, w nowym wcieleniu czasami rozszerza świadomość marihuaną i LSD. Za namową menedżerki „zostaje” też lesbijką, ponieważ „nic nie sprzedaje się lepiej niż

artystka na wózku, a do tego lesbijka”. Tak Paulina Pohl stała się Polką Artystką – współczesnym Jacksonem Pollockiem.

Polka staje się międzynarodowym fenomenem! „Występuje” w znanej komercyjnej stacji telewizyjnej, a jej dzieła, podobnie jak obraz Drissa, (nie)były wystawiane w największych światowych galeriach. Znajomi Polki zapewniają jej wsparcie i pochlebne komentarze na fanpage'u utworzonym na potrzeby projektu. Jeden z jej obrazów trafia na internetową aukcję. Cena minimalna? Piętnaście tysięcy złotych. Znajomi licytują do jedenastu tysięcy, żeby wzbudzić zainteresowanie. Niestety, nie znalazł się chętny do zakupu.

Jak rodzi się nienawiść

Niedługo po zainicjowaniu akcji pojawiają się efekty – internetowa

zółć wylewa się na fanpage artystki. „Też oglądam profil tej pani i chociaż nie jestem ekspertem w tej dziedzinie, to nie kupiłabym jej obrazów nawet jako dywanu do mieszkania” – to jeden z komentarzy.

Fanpage Polki polubiło jedynie sto siedemdziesiąt sześć osób (stan na 09.03.2013), część z nich to jej znajomi, ale większość to ludzie obcy. Pojawiają się także oskarżenia o próbę wykorzystania niepełnosprawności do tego, żeby zarobić. Hiszpański filozof i eseista, José Ortega y Gasset, powiedziała, że internet jest zajęty przez masy, czyli ludzi, którzy o sztuce nie mają pojęcia i nie powinni móc się na jej temat wypowiadać. Zdrowy rozsądek podpowiada jednak, że twórczość Polki to zwykle bohomyzy. Jedno jest pewne – jej sztuka wzbudza emocje, a przecież to się liczy w postmodernizmie.

Jak rodzi się legenda

Konwencja *mock dokumentu* wymaga, żeby prawda przenikała się

z fikcją. Wypowiadający się w filmie rodzice Pauliny i jej przyjaciele mówią o prawdziwej córce i koleżance, nie o Polce Artystce. Główna bohaterka wyjaśnia także, dlaczego porusza się na wózku.

Reszta to kreacja. Jak choćby scena, w której menedżerka Polki załatwia jej wernisaż w warszawskiej Zachęcie, ale przed wejściem są schody, więc w furii artystka oblewa swoje obrazy benzyną, po czym je podpala. Na fanpage’u umieszczone są natomiast coraz bardziej groteskowe fotomontaże, w tym zdjęcie Polki z Banksym. Do świadomości krytykujących ją internautów dociera, że wszystko jest ustawione.

Jak rodzą się wnioski

Celem akcji było wyśmianie stereotypów dotyczących sztuki współczesnej – że każdy może ją tworzyć, że im bardziej artysta jest nietuzinkowy, tym jego obrazy droższe.

Czy udało się te twierdzenia obalić? Poniekąd.

Ludzie nie wpadli w owczy pęd, by chwalić coś tylko dlatego, że inni chwalili to już przed nimi. Być może tylko handlarz dzieł sztuki, cwany jak filmowy Philippe, byłby w stanie sprzedać obrazy Polki innemu znawcy.

Ludziom handlującym obrazami może wystarczyć sama historia obrazu – tego, w jaki sposób został namalowany i przez kogo. Jednak zwykłego odbiorcy nie obchodzi przerost treści nad formą, gdyby było inaczej, wierzę, że obrazy Polki zostałyby sprzedane na pniu. Sztuka wysoka pozostaje zamkniętym w sobie światkiem, z którego czasami przychodzą „dzieła”, które możemy oglądać w podręcznikach do wiedzy o kulturze, w rozdziale *Współczesność*. Ostatecznie liczy się świadomość, ile w dzisiejszej sztuce jest lansowania, a ile prawdziwej twórczości. Oraz pamiętanie o tym, kiedy oglądamy inne obrazy, nawet Pollocka za sto czterdzieści milionów dolarów.

PIOTR SZYMAŃSKI

FOT. ZE ZBIOROW PRYWATNYCH STUDENTÓW KULTUROZNAWSTWA

„POSPADOCHRONOWA” MELA KOTELUK

– W procesie powstawania piosenek kieruję się intuicją i psim węchem – mówi Mela Koteluk, tegoroczna gwiazda koncertu Gdynia Rock Fest, w rozmowie z CDN-em o nowym albumie, akcji „Nie bądź dźwiękoszczelny” oraz współpracy z Czesławem Mozilem

■ **Rozpoczął się dla Ciebie okres „pospadochronowy” [w 2012 Mela Koteluk wydała płytę *Spadochron* – przyp. red.]. Jak z perspektywy trasy koncertowej oceniasz ubiegły rok?**

O to właśnie chodziło, aby grać koncerty, docierać do publiczności, co się szczęśliwie udało. Ubiegły rok był bardzo intensywny, dzięki koncertom mogliśmy bliżej poznać naszych słuchaczy.

■ **Jak dotrzeć do publiczności? Z jednej strony mamy publiczność masową, która słucha hitów zespołu Weekend, a z drugiej strony – bardziej wymagających słuchaczy. Bawimy się przy *Ona tańczy dla mnie*, a słuchamy Meli Koteluk?**

Muzyka jest dla wszystkich, nie dzielę jej na lepszą i gorszą. Każdy ma swoje upodobania, wielką paletę wyboru i z tego korzysta. Jeśli chodzi o muzykę alternatywną wobec popu *sensu stricto*, to dzieje się wiele dobrych rzeczy. Na przestrzeni ostatnich dwóch lat powstało wiele świetnych płyt, ujawniły się ciekawe zespoły, wokalistki i wokaliści, na przykład Skubas, który na-

grał bardzo dobrą płytę i z powodzeniem koncertuje. Czy zespół Weekend i maksymalnie przeintelektualizowane płyty niektórych artystów różnią się czymś od siebie? Nie wydaje mi się. Osobiście nie znajduję nic atrakcyjnego w niejasnym komunikacie, widocznie pewne muzyczne treści nie są skierowane do mnie, tylko do innej publiczności i to jest zdrowe. Takie mam podejście do tego tematu.

■ **Jesteś inicjatorką internetowej akcji „Nie bądź dźwiękoszczelny”. Jaki będzie następny krok?**

W akcję zaangażowało się wielu muzyków, którzy opowiadają o swoich koncertowych doświadczeniach. I to działa – temat znalazł swoje miejsce w mediach i dociera do szerszego grona osób. Nie mam potrzeby budowania dystansu między mną a publicznością, chciałabym, żeby słuchacze wiedzieli, jak prosperujemy. Myślę o dalszych działaniach, w przyszłości chcielibyśmy zorganizować koncert, na którym wystąpią artyści popierający akcję.

■ **Niedawno wspólnie z Czesławem Mozilem nagrałaś *Pieśń***

o szczęściu do filmu *Baczyński*, który 15 marca pojawił się w kinach. Utwór stał się bardzo popularny, niezależnie od filmu. Spodziewałaś się tak dużego rozgłosu?

Bardzo ucieszyłam się na tę współpracę. Powstał bardzo dobry film i naszym zadaniem było nagrać piosenkę, która z tą jakością koresponduje. W zeszłym tygodniu miałam okazję zobaczyć przedpremierowo film w reżyserii Kordiana Piwowskiego. Jest to bardzo oryginalny obraz, który ma nietypową narrację. Nie będę zdradzać szczegółów, ale zapewniam, że nie jest to kolejne stawianie pomnika wielkiemu poecie. To wiarygodny przekaz o niewinności ludzi w dzikich czasach wojny.

■ **Jak wyglądała współpraca z Czesławem?**

To była i jest bardzo dobra współpraca. Wydaje mi się, że zderzenie naszych wrażliwości dało nową jakość i jestem dumna, że powstał taki utwór. Czesław wniósł wiele spontaniczności i energii, jest żywą prawdą i moim zdaniem ludzie właśnie za ten autentyzm go kochają.

■ **Czy *Pieśń o szczęściu* ukaże się na płycie długogrającej?**

Tak, 12 marca nakładem EMI ukaże się płyta ze ścieżką dźwiękową do filmu *Baczyński* i można tam znaleźć również ten utwór.

■ **Otrzymałaś dwie nominacje do Fryderyków. Spodziewasz się wyróżnienia w postaci nagrody?**

Nie myślę o nagrodzie, zbyt wiele dzieje się na co dzień. Sama nominacja jest dla mnie wielkim zaszczytem, wczoraj dowiedziałam się w rozmowie z Piotrem Metzem, że jest to głosowanie tajne, bierze w nim udział około dwóch tysięcy osób zasłużonych dla muzyki. Jednocześnie, bez względu na wszelkie wyróżnienia, cały czas idę swoim trybem, pracuję nad nowymi planami i myślę o nowej płycie. Moim zdaniem, kiedy nominacje czy nagrody nie są celem samym w sobie, lecz skutkiem ubocznym codziennej pracy, to wszystko jest w porządku.

■ **Kiedy pojawi się nowy album?**

Nie chcę się spieszyć. Mam świadomość, że muzyka potrzebuje czasu. Jestem zdania, że płyty powinny powstawać wtedy, kiedy ma się konkretny przekaz dla publiczności, i koncentruję się na tym, żeby ten przekaz był klarowny, nie chcę robić nic na siłę.

■ **Płyta pozostanie w klimacie dream popu czy zamierzasz wprowadzić pewne zmiany?**

Nie kieruję się wytycznymi danych stylów. Jestem osobą, która robi tak zwany patchwork stylistyczny. Zdaję sobie sprawę, że trudno sklasyfikować moją muzykę, nie wiadomo, czy jest to pop, rock, czy jeszcze coś innego. Klasyfikowanie na jakimś etapie może naprowadzić kogoś na trop, ale czy w globalnym sensie ma to większe znaczenie? Nie wiem. W procesie powstawania piosenek kieruję się intuicją i psim węchem, również w życiu.

■ **Zgadzasz się ze słowami Katarzyny Nosowskiej, że piosenka musi posiadać tekst?**

Oczywiście. Dla mnie warstwa tekstowa jest bardzo ważna. Są artyści, którzy stawiają tekst na pierwszym miejscu jako dominujący nad muzyką. Ja osobiście chciałabym utrzymać proporcje między muzyką a tekstem. Wydaje mi się, że te dwie warstwy muszą ze sobą współgrać, przenikać się i korespondować ze sobą w zbliżonych proporcjach. Wtedy mam poczucie pełni. Sięgając do artystów, których słucham, Morrissey jest znakomitym przykładem łączenia tekstu z muzyką, robi to fantastycznie.

■ **Czego życzyć Meli Koteluk?**

Wytrwałości i siły.

■ **Od siebie dodaję – Fryderyka.**

Nie dziękuję.

TOMASZ BŁASZKIEWICZ

FOT. ALEKSANDRA POLKOWSKA

FOT. MARCIN RUTKOWSKI

CZAS NA NEPTUNALIA!

Dni Kultury Studenckiej Neptunalia 2013 zbliżają się wielkimi krokami. Tegoroczne święto studentów Uniwersytetu Gdańskiego trwać będzie od 19 do 25 maja. Jak co roku głównym organizatorem imprezy jest Parlament Studentów UG, ale wspierać go będą wydziałowe rady samorządu studenckiego UG, Rada Doktorantów UG, Akademicki Związek Sportowy UG, a także Parlament Studentów Gdańskiej Wyższej Szkoły Humanistycznej. „Gazeta Uniwersytecka” objęła patronat medialny nad tym wydarzeniem

Przyzwyczailiśmy się już do tego, że Neptunalia to największa tego typu impreza na Pomorzu, przyciągająca co roku co najmniej kilkanaście tysięcy osób. W tym roku powinno być podobnie, bowiem organizatorzy przygotowali szczególnie interesujący program.

Neptunalia 2013 rozpoczną się od przeglądu „DokRock”, w którego organizację aktywnie zaangażowała się Rada Doktorantów UG. Sześć spośród ponad sześćdziesięciu zgłoszonych zespołów z całej Polski zagra w finale konkursu, który odbędzie się 19 maja w V Clubie w Gdańsku-Wrzeszczu. Zdobywcy Nagrody Głównej oraz Nagrody Publiczności będą mieli okazję wystąpić na głównych koncertach plenerowych Neptunaliów.

W dniach 20–22 maja na Kampusie UG w Gdańsku-Oliwie, obok Wydziału Matematyki, Fizyki i Informatyki, odbywać się będą projekcje w ramach „Kina pod Gwiazdami”. W ich trakcie zobaczyć będzie można takie filmy, jak: *Almánya, Młode wino, 2 młode wino, Habemus Papam, Nietykalni, Boisko bezdomnych*.

Klub Uczelniany AZS UG tradycyjnie przygotował na „Neptunalia” szereg imprez sportowych, takich jak: „Trażówka”, czyli turniej siatkówki na trawie (22 maja na Kampusie UG w Gdańsku-Oliwie w pobliżu Wydziału Filologicznego i Wydziału Historycznego), Mistrzostwa UG w Pływaniu (22 maja na pływalni MOSiR w Sopocie), Piłkarskie Neptunalia (23 maja na stadionie UG w Gdańsku-Oliwie) czy Ogólnopolski Test

Coopera (25 maja na stadionie AWFIS w Gdańsku-Oliwie).

Największą atrakcją będą oczywiście główne koncerty plenerowe, które odbędą się na terenie Kampusu UG w Gdańsku-Oliwie, na parkingu pomiędzy Biblioteką Główną, Wydziałem Biologii i Wydziałem Matematyki, Fizyki i Informatyki. 24 maja wystąpią Dżem, Brodka i jeden z laureatów przeglądu „DokRock”, a 25 maja – Hey, Myslovitz oraz drugi z laureatów wspomnianego już przeglądu. Zapowiada się więc świetna zabawa. Serdecznie zapraszamy!

Więcej informacji:

www.neptunalia.gda.pl

www.azs.ug.edu.pl

www.facebook.com/przegladdokrock

KATARZYNA NEUMANN

SEKCJA TRÓJBOJU SIŁOWEGO AZS UG

SEKCJA TRÓJBOJU SIŁOWEGO

Trener:

mgr Marek Bobkiewicz

Termin i miejsce treningów:

wtorek i czwartek, godz. 18.00
siłownia UG, ul. Bażyńskiego 1A,
Gdańsk-Oliwa

W tym numerze „Gazety Uniwersyteckiej” chcielibyśmy przybliżyć sekcję trójboju siłowego. Jest to sekcja, która od kilku lat odnosi sukcesy na arenie wojewódzkiej, ogólnopolskiej, a nawet międzynarodowej.

Największym sukcesem w dziejach sekcji trójboju siłowego było zdobycie przez **Marcina Filańskiego** srebrnego medalu na Mistrzostwach Europy Juniorów w 2005 roku (w wadze 52 kg). Zawodnik ten został również Mistrzem Polski Seniorów w tej kategorii. Trenerem sekcji był wówczas mgr **Bogusław Zaremba**, którego działalność i zaangażowanie wpłynęły na rozwój trójboju siłowego na Uniwersytecie Gdańskim. W tym okresie sekcja była organizatorem

Akademickich Mistrzostw Pomorza, imprez Strong Man podczas „Neptunaliów” oraz innych zawodów. Pod okiem mgr. Zaremby wielu zawodników zdobyło też medale indywidualne Akademickich Mistrzostw Polski (wcześniej: Mistrzostwa Polski Szkół Wyższych), a także działało aktywnie na rzecz całego klubu AZS i uczelni; **Sinouan Philahkong**, **Tomasz Neumann**, **Dariusz Kropidłowski**, **Karol Mach**, **Łukasz Kownacki**, **Sebastian Szkołut** działali (lub nadal działają) w Zarządzie KU AZS UG i Parlamencie Studentów. Trener Bogusław Zaremba zakończył pracę z sekcją w 2008 roku, rok później zmarł na skutek ciężkiej choroby.

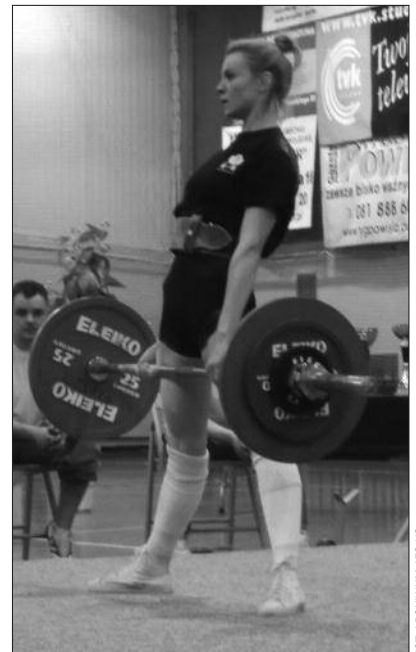
Od kilku lat sekcję trenuje mgr **Marek Bobkiewicz**, który stara się kontynuować tradycje trójboju na UG. Dzięki temu sekcja nadal należy do czołówki na Pomorzu, a także w Polsce. Najlepsi zawodnicy w tym okresie to: **Marcin Loch** (złoty medalista AMP) i **Łukasz Kownacki** (m.in. złoty medalista AMP w typie uniwersytetów w 2011 i 2012, srebrny medalista

w klasyfikacji generalnej w 2011). Zawodnicy – a od niedawna także zawodniczki! – startują również w Mistrzostwach Polski Seniorów i Pucharze Polski. Największy sukces w tym roku akademickim to srebrny medal **Marty Maćkowskiej** na Mistrzostwach Polski w Puławach. W klubie trenuje też druga zawodniczka, **Olga Ciborowska**, która już odnosi sukcesy na arenie akademickiej. Obecnie cała sekcja przygotowuje się do najważniejszej imprezy w roku – Akademickich Mistrzostw Polski, które odbędą się w maju w Łodzi. Jeśli chcesz dołączyć do sekcji, zapraszamy do siłowni w rektoracie UG!

WYNIKI SEKCJI TRÓJBOJU SIŁOWEGO AZS UG W AMP (WŚRÓD UNIWERSYTETÓW)

- Supraśl 2007 – V miejsce
- Supraśl 2008 – IV miejsce
- Bydgoszcz 2009 – IV miejsce
- Łódź 2010 – III miejsce
- Łódź 2011 – II miejsce
- Poznań 2012 – VI miejsce

PIOTR WALCZAK

FOT. ARCHIWUM AZS UG

CORAZ BLIŻEJ CELU...

Futsaliści AZS UG przez pierwszą część sezonu płacili frycowe w rozgrywkach ekstraklasy. W kolejnym etapie przysłała zwycięska passa – dobre występy w Pucharze Polski, zwycięstwo w półfinale AMP i upragnione punkty ligowe. Pod koniec lutego pojawiła się kolejna zadyszka. Rywale z najwyższej półki w lidze – Wisła Kraków, Gatta Zduńska Wola, Pogoń 04 Szczecin – nie pozwolili wydrzeć sobie punktów. W finale AMP w Lesznie AZS UG zdobył wprawdzie brązowy medal wśród uniwersytetów, ale nie ma co ukrywać, że liczono na więcej. Jakby tego było mało, kontuzji doznał najlepszy strzelec AZS UG – **Dominik Depta**. Zawodnicy AZS-u pokazali jednak po raz kolejny, że potrafią wyciągnąć wnioski z porażek i podnieść się do walki. Remis w Katowicach (1:1) i zwycięstwo w Tychach (8:6) w meczach z bezpośrednimi rywalami w walce o utrzymanie znacznie poprawiły humor w klubie. Rado-

ści z punktów nie zmała nawet kontuzja **Jacka Burglina**, który, dzięki swojej determinacji i poświęceniu, już wrócił do gry. Fazę *play-out* futsaliści UG rozpoczęli mocnym uderzeniem. Wysokie zwycięstwo 5:0 w derbach AZS na parkiecie rywala robi wrażenie. Bramki dla UG w tym spotkaniu zdobyli: **Łukasz Knioch**, **Paweł Friszkemut**, **Patryk Ziarko** i **Michał Horbacz** (dwie). Pod nieobecność wspomnianego Dominika Depty bramki zaczęli zdobywać młodzi zawodnicy. Michał Horbacz, jeszcze niedawno żelazny rezerwow, teraz regularnie pojawia się w składzie i zdobywa ważne bramki. Po zdobyciu punktów na Śląsku zawodnicy AZS UG są coraz bliżej celu – utrzymania w najwyższej klasie rozgrywkowej. Do rozegrania pozostało pięć spotkań, w tym trzy na własnym parkiecie. Przy dobrych wynikach futsaliści UG już w Gdańsku mogą świętować utrzymanie.

FOT. BOHUMIL TRUNECKA

IDĄ CZASY NA WILKASY!

Festiwal Sportowy w Wilkasach to impreza znana i lubiana od lat. Jeszcze do niedawna mówiło się „nie byłeś na festiwalu, nie jesteś prawdziwym azetesiakiem”. Rywalizacja sportowa, integracja, a przede wszystkim dobra zabawa to coś, czego nigdy nie zabrakło na festiwalu. Narodziło się tam wiele znajomości i przyjaźni, które trwają do dziś.

W ubiegłym roku po raz pierwszy nie było festiwalu w Wilkasach. W zamian, również na Mazurach, ale w niedalekim Ramsowie, odbyła się impreza pod nazwą AZS Sport Games Festiwal. Zawody udane, ale czegoś im brakowało – magii miejsca nad jeziora Niegocin. Organi-

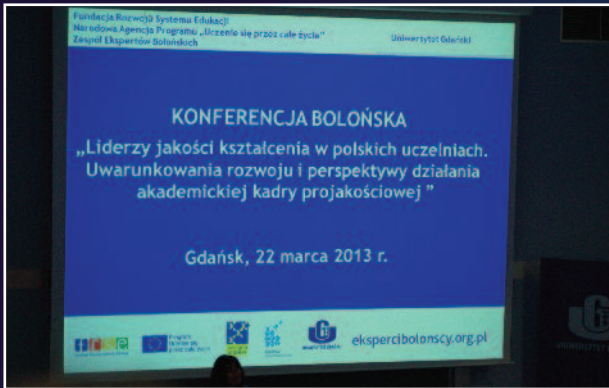
zatorom czerwcowych zmagania należy się szacunek za przedłużenie tradycji zmagania festiwalowych. Miejsce festiwalu jest jednak, moim zdaniem, w ośrodku AZS w Wilkasach. Przenoszenie tej imprezy może na wyrost, lecz przyrównałbym do przeniesienia Rajdu Paryż-Dakar do Ameryki Południowej. Niby wszystko dalej jest udane organizacyjnie, ale czegoś brakuje!

W tym roku wniosek AZS Gdańsk o organizację festiwalu w Wilkasach został poparty przez Zarząd Główny AZS. Zatem zgodnie z hasłem ze strony AZS Sport Games „W tym roku na wyjeździe – za rok wracamy do Wilkas” festiwal wraca nad jezio-

ro Niegocin. Już wkrótce pojawi się komunikat organizacyjny. Wracamy do tradycji. Stali bywalcy z przyjemnością zapewne zajrzą do ośrodka AZS, a młodzi będą mogli zweryfikować opowieści i mity starszych koleżanek i kolegów.

Tegoroczny festiwal będzie wyjątkowy, albowiem wśród zaproszonych będą również studentki i studenci szkół artystycznych. Jak wiadomo, mieli oni wcześniej swój własny festiwal, w tym roku zaproszeni zostaną do wspólnej integracji. Jedno jest pewne, w dniach 23–28 czerwca 2013 roku – na ten termin ustalono tegoroczny festiwal – w Wilkasach artystów nie zabraknie!

PIOTR WALCZAK

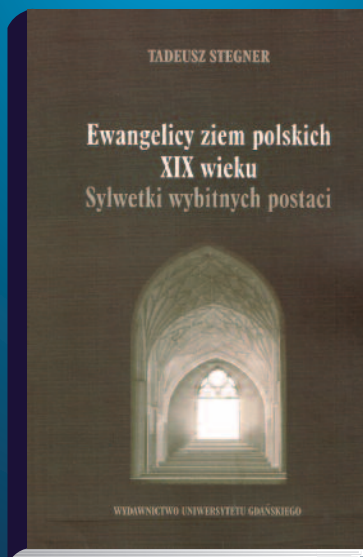
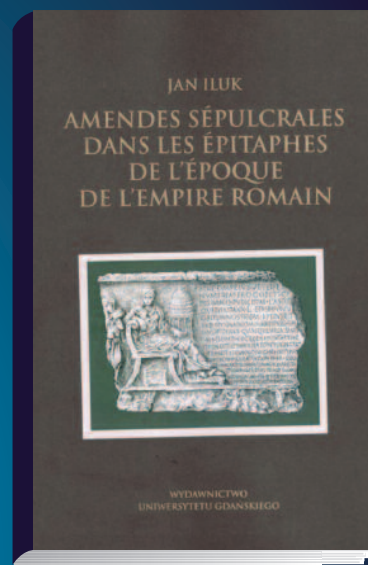
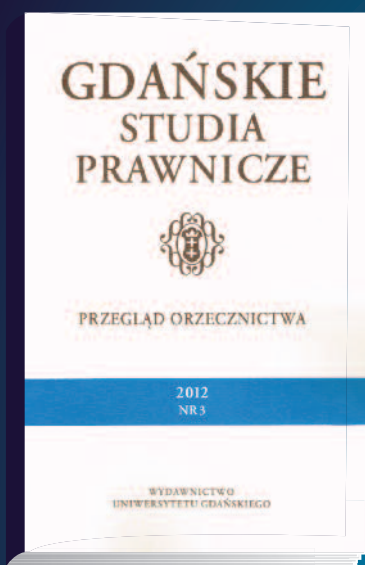
IX KONFERENCJA REA

W OBIEKTYWIE ŁUKASZA SKASSA

WYDAWNICTWO UNIWERSYTETU GDAŃSKIEGO

POLECA:

GAZETA

UNIWERSYTECKA

SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ UNIwersYTETU GDAŃSKIEGO

ISSN 1689-4723

Nr 3 (135) Kwiecień-Maj 2013

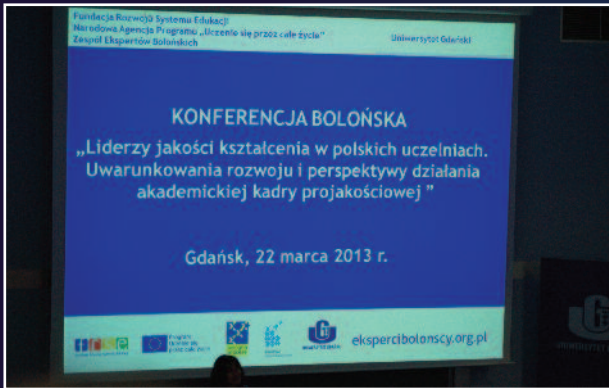
Kolejne urodziny Uniwersytetu Gdańskiego

ŚWIĘTO UNIWERSYTETU GDAŃSKIEGO W OBIEKTYWIE ŁUKASZA SKASSA

IX KONFERENCJA REA

W OBIEKTYWIE ŁUKASZA SKASSA

